

สภาพทั่วไปของพื้นที่เกาะพิพิ อำเภอมือง จังหวัดกระบี่

สภาพทั่วไปของจังหวัด

1. ลักษณะกายภาพ

1.1 ที่ตั้งและความเป็นมา จังหวัดกระบี่เป็นหนึ่งใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตั้งอยู่ทางภาคใต้ตอนบนตั้งอยู่ทางด้านชายฝั่งทะเลตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน ระหว่างเส้นรุ้งที่ $7^{\circ} 30' 42'' - 8^{\circ} 30' 43''$ เหนือและระหว่างเส้นแวงที่ $98^{\circ} 30' 38'' - 99^{\circ} 15' 21''$ ตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปตามทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 946 กิโลเมตร มีพื้นที่จังหวัดทั้งหมดประมาณ 4,709.312 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,942,820 ไร่ โดยจังหวัดกระบี่มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้ คือ

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดพังงา และสุราษฎร์ธานี

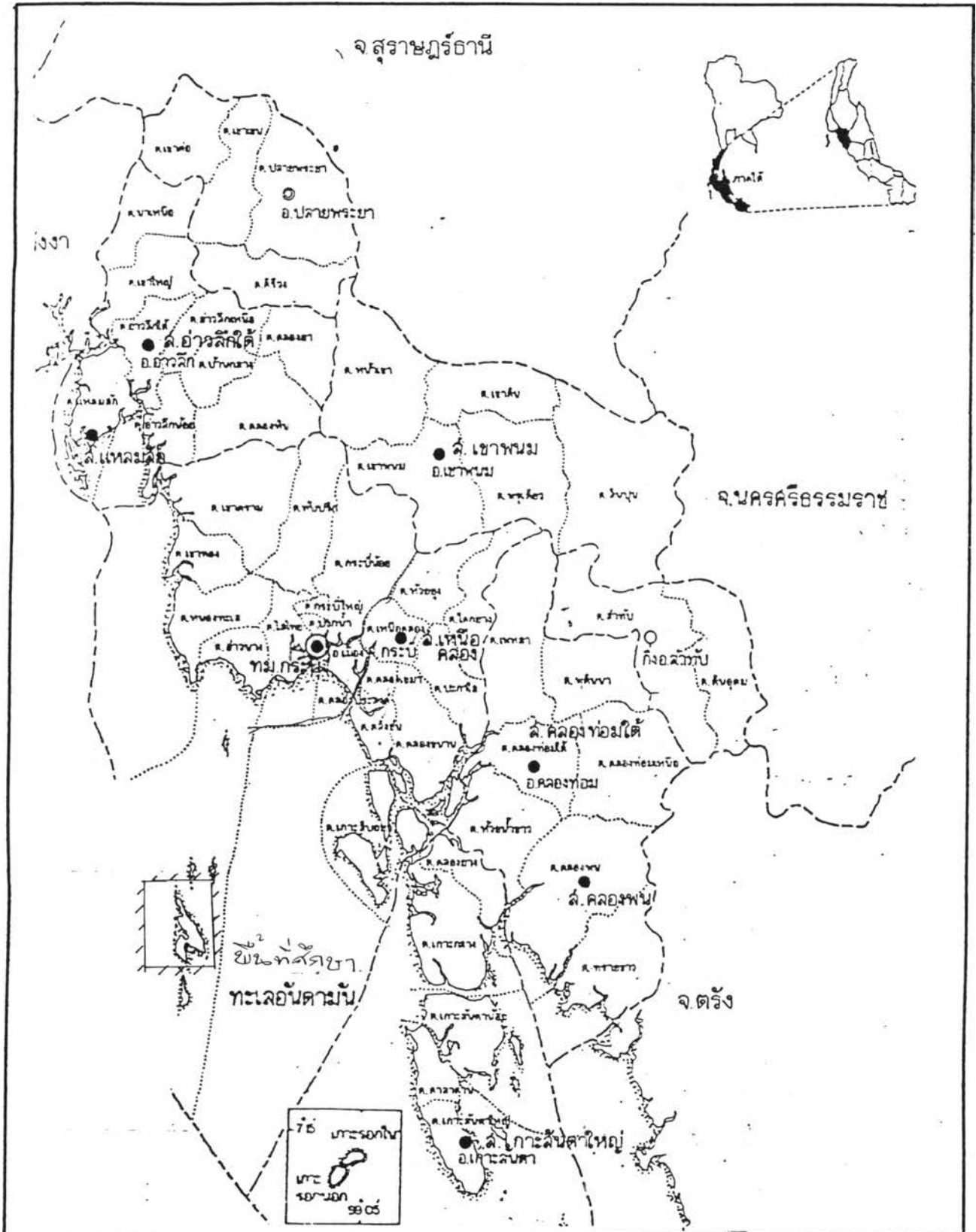
ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดตรัง และทะเลอันดามัน

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามัน

จังหวัดกระบี่ตั้งขึ้นในปลายรัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ในชั้นแรกเป็นเพียงแขวงหนึ่งอยู่ในอำนาจการปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช เรียกว่า "แขวงเมืองปกาสัย" ขึ้นต่อเมืองนครศรีธรรมราช ต่อมาในปี พ.ศ. 2415 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะแขวงเมืองปกาสัยขึ้นเป็นเมือง และทรงพระราชทานนามว่า "เมืองกระบี่" แต่ยังคงให้เป็นเมืองออกของเมืองนครศรีธรรมราช มีเจ้าเมืองคนแรก ชื่อหลวงเทพเสนา และในปี พ.ศ. 2461 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แยกเมืองกระบี่ออกจากปกครองของเมืองนครศรีธรรมราช เป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพมหานคร

ความหมายของคำว่า "กระบี่" มีตำนานเล่ากันว่า ชาวบ้านได้ขุดพบมีดดาบเล่มหนึ่ง ได้นำมามอบให้เจ้าเมืองกระบี่ ต่อมาไม่นานได้ขุดพบมีดดาบโบราณอีกเล่มหนึ่ง รูปร่างคล้ายกับมีดดาบโบราณเล่มใหญ่ และได้นำมามอบให้กับเจ้าเมืองกระบี่เช่นกัน เจ้าเมืองกระบี่เห็นว่า เป็นดาบ

กาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่		
สัญลักษณ์	<ul style="list-style-type: none"> ● เทศบาล ● ชุขารภิบาล 	<ul style="list-style-type: none"> ----- แนวเขตจังหวัด ----- แนวเขตอำเภอ ..... แนวเขตตำบล
	มาตราส่วน	1 : 100,000 แผนที่แสดง ที่มา ล้านกึ่งเมือง ขอบเขตจังหวัดกระบี่

โบราณ ควรเก็บไว้เป็นดาบคู่บ้านคู่เมืองเพื่อเป็นสิริมงคล แต่เนื่องจากขณะนั้นยังสร้างเมืองไม่เสร็จ จึงได้นำดาบไปเก็บไว้ ในถ้ำเขาขนานหน้าหน้าเมืองโดยวางไขว้กัน ลักษณะการวาง จึงกลายเป็นตราสัญลักษณ์ตราประจำจังหวัดกระบี่ปัจจุบัน

1.2 ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ จังหวัดกระบี่มีพื้นที่ประมาณ 4,704.512 ตารางกิโลเมตร มีเกาะทั้งสิ้นประมาณ 130 เกาะ (แต่มีเพียง 13 เกาะเท่านั้นที่มีคนอาศัยอยู่) เกาะสำคัญ ได้แก่เกาะลันตา เป็นที่ตั้งของอำเภอเกาะลันตา และเกาะพีพี ซึ่งเป็นแหล่งที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดกระบี่จะมีความแตกต่างกันระหว่างส่วนเหนือและส่วนใต้ของจังหวัด โดยทางตอนเหนือจะมีเทือกเขาวางตัวแนวเหนือใต้ สลับกับพื้นที่ลอนลาด พื้นที่ส่วนนี้อยู่ใน บริเวณอำเภอปลายพระยาและอำเภอเขาพนม ในทางส่วนใต้ของจังหวัดเป็นพื้นที่ภูเขากระจายปนกับพื้นที่แบบลูกคลื่น พร้อมกับมีเขาโดดเดี่ยว ๆ (Manadnock) สลับแทรกเป็นแห่ง ๆ พื้นที่ของจังหวัดกระบี่จะค่อย ๆ ลาดลงสู่พื้นที่ราบชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตกและด้านตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด

ลักษณะภูมิอากาศ จังหวัดกระบี่มีภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีฝนตกชุกตลอดปี และมีเพียง 2 ฤดูเท่านั้นคือ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเมษายนเป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ที่พัดผ่านทะเลจีนใต้ ช่วงนี้อากาศจะแห้งแล้ง ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-ธันวาคม โดยช่วงแรกมีฝนตกชุก ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม หลังจากนั้นจะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือปริมาณฝนจะน้อยกว่าช่วงแรก จากที่จังหวัดกระบี่มีภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมเขตร้อนทำให้อุณหภูมิในแต่ละฤดูมีความแตกต่างกันไม่มาก คือ อยู่ระหว่าง 16.0-37.3 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยทั้งปีประมาณ 2,568.5 มิลลิเมตร

1.3 ทรัพยากรธรรมชาติ

1.3.1 ทรัพยากรน้ำ แหล่งน้ำของจังหวัดกระบี่แบ่งได้ออกเป็น แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำผิวดิน

1.3.1.1 แหล่งน้ำผิวดิน ซึ่งได้แก่แหล่งน้ำตามธรรมชาติและแหล่งน้ำชลประทาน โดยแหล่งน้ำตามธรรมชาติแบ่งเป็น ทะเลอันดามัน มีพื้นที่ 1.36 ล้านไร่ และแหล่งน้ำธรรมชาติ ประเภทแม่น้ำ คลอง หนอง และบึงธรรมชาติ ซึ่งมีอยู่ในพื้นที่อำเภอเมือง อำเภออ่าวลึก

อำเภอปลายพระยา อำเภอเขาพนม อำเภอลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา มีพื้นที่ 20,000 ไร่เศษ (ลำคลองที่สำคัญต่าง ๆ จะเป็นแม่น้ำลำคลองสายสั้น ๆ เช่น แม่น้ำกระบี่ คลองกระบี่น้อย คลองกระบี่ใหญ่ คลองปกาสัย คลองอินทนิล) แหล่งน้ำชลประทาน ในพื้นที่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั้งหมด 6 โครงการ มีพื้นที่รวม 22,100 ไร่ ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค ส่วนแหล่งน้ำชลประทานขนาดเล็กมีทั้งสิ้น 27 โครงการ

1.3.1.2- แหล่งน้ำใต้ดินที่จังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่มีคุณภาพค่อนข้างดี แต่ปริมาณน้ำมีน้อยประมาณ 20.50 แกลลอนต่อนาที บริเวณที่มีน้ำค่อนข้างสูงคือบริเวณที่ราบทางตอนเหนือและแนวชายฝั่งทะเลมีปริมาณน้ำประมาณ 20-100 แกลลอนต่อนาที

1.3.2 ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดกระบี่มีพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมดรวม 281,125 ไร่ หรือประมาณ 449.8 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 9.55 ของพื้นที่จังหวัดกระบี่ สภาพป่าไม้ของจังหวัดกระบี่แบ่ง ออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1.3.2.1 พื้นที่ป่าบก ประกอบด้วยป่าเบญจพรรณ ซึ่งมีไม้สำคัญ คือ ไม้เคี่ยม ไม้ตะเคียนทอง เป็นต้น

1.3.2.2 พื้นที่ป่าชายเลน ประกอบด้วยไม้โกงกางเป็นหลัก

ตารางที่ 1 แสดงป่าไม้ในจังหวัดกระบี่ปี พ.ศ. 2536

ประเภท	จำนวน	พื้นที่ (ไร่)
1. อุทยานแห่งชาติ	4	408,800
2. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	2	157,075
3. เขตห้ามล่าสัตว์ป่า	-	-
4. ป่าสงวนแห่งชาติ	45	372,201
5. ป่าเตรียมการงาน	-	-

ที่มา : สำนักงานป่าไม้จังหวัดกระบี่

พื้นที่ป่าไม้ที่ให้สัมปทานของจังหวัดกระบี่คิดเป็น

- สัมปทานทำไม้ป่าชายเลนทั้งสิ้น 76 ป่า เนื้อที่ 261,668.75 ไร่
- สัมปทานป่าไม้กระยาเลย(ป่าบก) จำนวน 4 ป่า เนื้อที่ 736,965.5 ไร่

1.3.3 การถือครองที่ดิน

ส่วนใหญ่การถือครองที่ดินของจังหวัดกระบี่เป็นการถือครองทางการเกษตรจำนวน 1,207,985 ไร่ โดยแบ่งออกเป็น

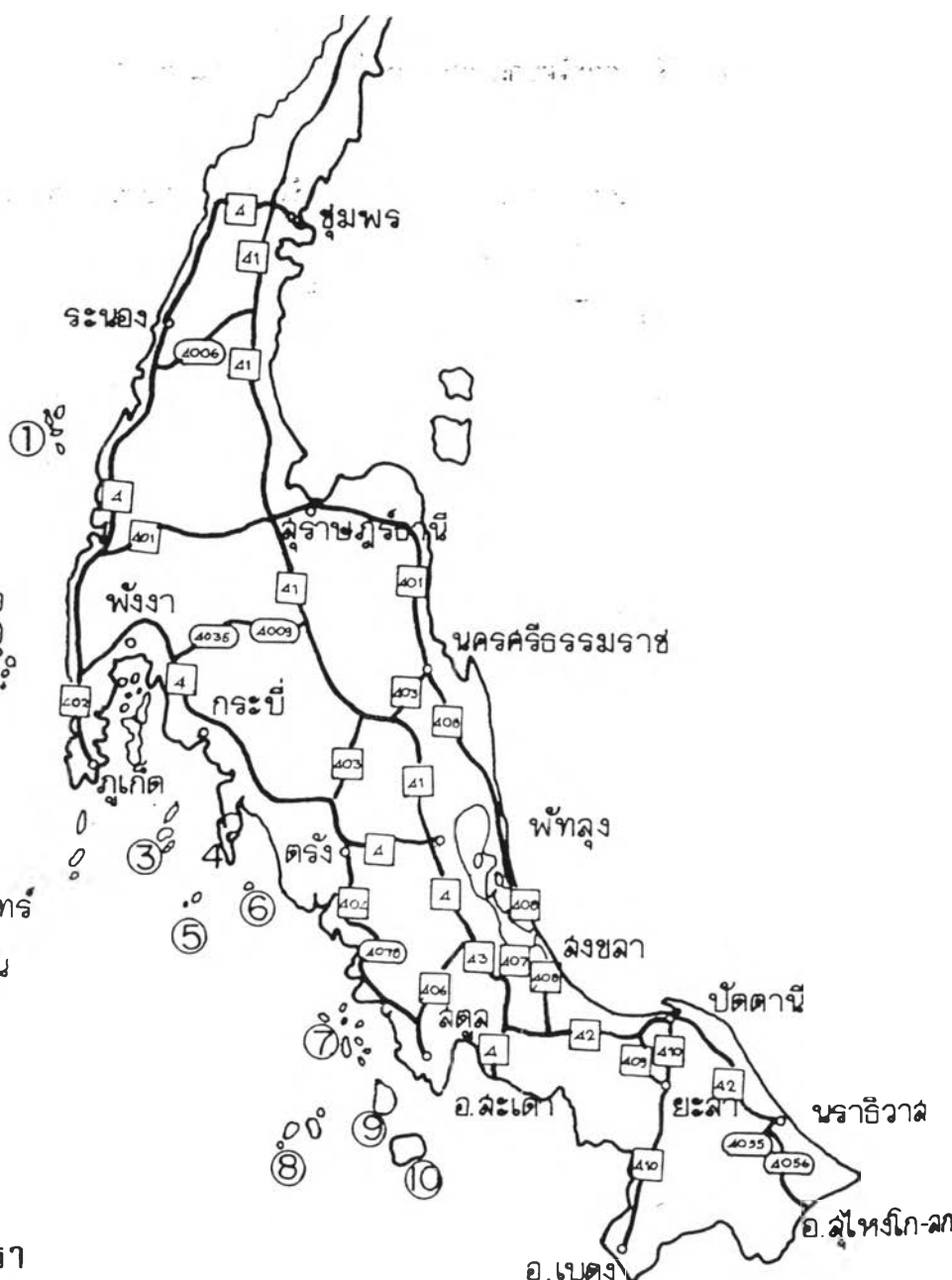
ตารางที่ 2 ประเภทการถือครองที่ดินทางการเกษตร

ประเภท	พื้นที่(ตร.กม.)	%
ที่อยู่อาศัยในไร่นา	42.6	2.20
ที่นา	257.3	13.31
ที่พืชไร่	34.6	1.79
ที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น	1464.2	75.76
ที่สวนผักและไม้ดอก	-	-
ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	4.2	0.22
ที่รกร้างว่างเปล่า	127.4	6.59
ที่อื่น ๆ	2.5	0.13

ที่มา : สถิติการเกษตร

การถือครองที่ดินของจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่เป็นการถือครองเพื่อการเกษตร โดยมีพื้นที่ไม้ผลไม้ยืนต้นมีสัดส่วนมากที่สุดคือร้อยละ 75.76 รองลงมาคือพื้นที่นา 13.31 % ในขณะที่พื้นที่อยู่อาศัยและไร่นามีร้อยละ 2.20

1.4 การคมนาคม การคมนาคมระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดกระบี่โดยตรงในปัจจุบันทำได้เพียง การเดินทางทางบก ในขณะที่การขนส่งภายในจังหวัดนั้นทำได้ทางบก ทางน้ำ

สัญลักษณ์

- 1 หมู่เกาะสุรินทร์
- 2 หมู่เกาะสิมิลัน
- 3 หมู่เกาะพีพี
- 4 เกาะลันตา
- 5 เกาะรอก
- 6 เกาะโหลง
- 7 หมู่เกาะเภตรา
- 8 หมู่เกาะอาดัง
- 9 เกาะตะรุเตา
- 10 เกาะลันการี (มาเลเซีย)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์	ถนน	มาตราส่วน
	หมู่เกาะ	แผ่นที่ 2 แผนที่แสดง โครงการขัอมนาคภคภคได้ และหมู่เกาะในทะเลอันดามัน

1.4.1 การคมนาคมทางบก จังหวัดกระบี่มีทางรถยนต์ติดต่อกับอำเภอต่าง ๆ ทุกอำเภอ ยกเว้นอำเภอเกาะลันตา ซึ่งในอนาคตมีโครงการสร้างสะพานเชื่อมต่อกับแผ่นดินใหญ่ ทำให้จังหวัดกระบี่มีทางรถยนต์ที่ติดต่อกับอำเภอต่าง ๆ ได้ทุกอำเภอ โดยมีเส้นทางรถยนต์ที่สำคัญได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 เชื่อมระหว่างจังหวัดพังงา กระบี่ และ จังหวัดตรัง สำหรับในตัวจังหวัดเส้นทางนี้จะเชื่อมอำเภออ่าวลึก เมืองกระบี่ กิ่งอำเภอเหนือคลอง และอำเภอคลองท่อมเข้าด้วยกัน
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4116 เชื่อมทางหลวงหมายเลข 4 กับเทศบาลเมืองกระบี่
- ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4035 เชื่อมอำเภอปลายพระยา กับสุขาภิบาล อ่าวลึก
- ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4037 เป็นเส้นทางเชื่อมพื้นที่ตอนในของจังหวัดกระบี่ด้านที่ติดต่อกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี เชื่อมกับอำเภอเขาพนมกับสุขาภิบาลเหนือคลอง
- ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4038 เชื่อมสุขาภิบาลคลองท่อมกับอำเภอลำทับ และจังหวัดนครศรีธรรมราช
- ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 4040 เชื่อมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 กับบ้านปากลาว อำเภออ่าวลึก

1.4.2 การคมนาคมทางน้ำ เนื่องจากจังหวัดกระบี่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นหมู่เกาะ จำนวนมากโดยเฉพาะหมู่เกาะลันตา ซึ่งมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นเป็นที่ตั้งของอำเภอเกาะลันตา และหมู่เกาะพีพี ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด ดังนั้นการคมนาคมขนส่งระหว่างเกาะต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ จึงมีความสำคัญมาถึงปัจจุบันการติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงกับต่างประเทศมีเรือรับส่งขนาด 300 ตัน เข้าออกรับส่งสินค้าที่ทำเรือสะพานเจ้าฟ้าและท่าเทียบเรือน้ำลึกจังหวัดกระบี่ ที่บ้านคลองจิหลาด ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองจังหวัดกระบี่

เส้นทางการเดินเรือ ภายในจังหวัดกระบี่

1. ท่าเทียบเรือบรรทุกสินค้า ได้แก่

- ท่าเรือชายฝั่ง ตั้งอยู่ตำบลไสไทย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่
- ท่าเรือเจียรวนิช ตั้งอยู่ตำบลหนองทะเล อำเภอเมือง จังหวัด

กระบี่

- ทำเทียบเรือ ตั้งอยู่ตำบลหนองทะเล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

2. ทำเทียบเรือโดยสาร ได้แก่

- ทำเทียบเรือเจ้าฟ้า ตั้งอยู่ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

- ทำเทียบเรือบ่อม่วง ตั้งอยู่ตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อม

จังหวัดกระบี่

- ทำเทียบเรือเกาะพีพี ตั้งอยู่ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัด

กระบี่

- ทำเทียบเรือเกาะลันตา ตั้งอยู่ตำบลเกาะลันตา

- ทำเทียบเรือบ้านศาลาด่าน ตั้งอยู่บ้านศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา

1.4.3. การคมนาคมทางอากาศ จังหวัดกระบี่มีสนามบินพาณิชย์ขนาดเล็ก 1 แห่ง ที่สามารถรับเครื่องบินขนาดเล็ก เพื่อการท่องเที่ยวได้ ปัจจุบันได้มีการปิดสนามบินเพื่อทำการปรับปรุงขยายลานบิน โดยมีที่ตั้งที่ตำบลกระบี่น้อย กิ่งอำเภอเหนือคลอง คาดว่าในอนาคตสามารถเปิดให้บริการแก่ผู้ที่ต้องการเดินทางทางอากาศได้

2. สภาพเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่เมื่อพิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด พ.ศ.

2536

ตารางที่ 3 GPP ของจังหวัดกระบี่
GROSS PROVINCE PRODUCT AT CONSTANT 1993 CONSTANT PRICES

	1989	1990	1991	1992	1993
Agriculture	5,411,195	4,977,888	5,575,171	5,602,153	6,079,723
Crops	3,828,487	4,349,003	4,229,024	4,189,685	4,896,803
Livestock	77,204	83,018	122,073	103,160	99,363
Fisheries	123,153	140,684	135,613	129,459	131,211
Forestry	1,057,104	37,918	711,665	765,074	561,580
Agriculture Services	12,616	9,922	8,444	7,199	7,029
Simple agri . processing products	312,631	357,343	368,352	407,576	383,737
Mining and quarrying	178,719	113,872	141,502	124,040	105,957
Manufacturing	503,034	552,772	562,430	708,808	675,283
Construction	289,204	337,452	372,793	398,326	400,038
Electricity and water supply	130,084	345,614	150,948	142,915	145,542
Transportation and communication	325,304	202,054	214,748	219,972	299,248
Wholesale and retail trade	997,299	976,612	1,048,719	1,086,836	1,174,580
Banking and real estate	127,101	155,416	178,449	222,140	263,704
Ownership of dwellings	228,221	238,209	246,216	239,421	247,263
Public administration and defence	232,351	251,306	268,619	287,046	531,831
Services	635,066	695,749	727,125	761,038	765,250
G.P.P.	9,057,578	8,846,944	9,486,720	9,792,695	10,688,419

ตารางที่ 4 แสดงลำดับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคใต้ปี พ.ศ. 2536 (ราคาคงที่ปี พ.ศ. 2531)

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมพันบาท
1. สงขลา	38,497,375
2. นครศรีธรรมราช	29,254,292
3. สุราษฎร์ธานี	24,704,091
4. ภูเก็ต	14,413,316
5. ตรัง	14,341,534
6. นราธิวาส	13,121,313
7. ปัตตานี	11,799,457
8. ชุมพร	11,498,828
9. กระบี่	10,688,419
10. ยะลา	9,747,978
11. พังงา	8,140,769
12. พัทลุง	8,100,077
13. ระนอง	7,298,527
14. สตูล	5,705,394

ที่มา : กองรายได้ประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคใต้ พบว่า จังหวัดกระบี่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมมากเป็นอันดับที่ 9 คือ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม = 10,688,419,000 บาท ส่วนในแง่รายได้ต่อหัวของกระบี่นั้นมีรายได้ต่อหัวของประชากรเป็นอันดับ 5 รองจากภูเก็ต ระนอง พังงา และสงขลา โดยมีรายได้ต่อหัว = 36,126 บาทต่อปี เห็นได้ว่ารายได้ต่อหัวของประชากรจังหวัดกระบี่นับได้ว่าอยู่ในลำดับต้น ๆ โดยรายละเอียดของผลผลิตจังหวัดมีดังต่อไปนี้

มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่มีค่าสูงสุด 3 อันดับแรก คือ

- สาขาเกษตรกรรม มูลค่ารวม 6,097,723,000 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 58
- สาขาการค้าปลีกค้าส่ง มูลค่ารวม 1,174,580 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12

- สาขาบริการ มูลค่ารวม 765,250 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7

เมื่อทำการเปรียบเทียบตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดในรอบ 5 ปี พบว่า ในภาคเกษตรกรรมนั้น ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเกษตรกรรมมีสัดส่วนลดลง คือ ในปี พ.ศ. 2532 ภาคเกษตรกรรมมีผลผลิตคิดเป็นร้อยละ 61

ตารางที่ 5 แสดงร้อยละการผลิตแต่ละสาขา

สาขาการผลิตหลักร้อยละของการผลิต	พ.ศ. 2532	พ.ศ. 2536	การเปลี่ยนแปลง
1. เกษตรกรรม	61	58	-3
2. เหมืองแร่และอุตสาหกรรม	6	6	0
3. การก่อสร้าง	3	4	1
4. ไฟฟ้า ประปา	1	1	0
5. คมนาคมขนส่ง	4	3	-1
6. ค้าส่ง ค้าปลีก	11	12	1
7. ธนาคารประกันภัย อสังหาริมทรัพย์	1	2	1
8. เกษตรกรรม	7	7	0
9. เหมืองแร่และอุตสาหกรรม	3	5	2
10. การก่อสร้าง	3	2	1

ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการตกต่ำของราคาสินค้าเกษตร และเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เกษตรกรรมตามแนวชายฝั่งมาเป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในปี 2533-2534 ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมฝั่งลดลง ทำให้ผลผลิตสินค้าเกษตรในหลายประเทศลดลง เช่น มะพร้าว ในขณะที่ส่วนของการผลิตด้านการก่อสร้างและการค้าปลีกค้าส่งมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นสืบเนื่องจากการพัฒนาที่พัก สำหรับนักท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว ในขณะที่การผลิตสาขาการค้าปลีกและการค้าส่งเพิ่มขึ้น 1% ในขณะที่ภาคบริการยังคงมีสัดส่วนเท่าเดิมคือ 7% ของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานการผลิตที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ เห็นได้ว่าพื้นที่ ถือครองทำการเกษตรของจังหวัดกระบี่มีทั้งสิ้น 1,207,985 ไร่ หรือร้อยละ 41.05 ของพื้นที่ ทั้งหมด โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ใน

การปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ถึงร้อยละ 31.10 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด 3 อันดับแรกคือ

1. ยางพารา	เนื้อที่เพาะปลูก	661,571 ไร่
2. ปาล์มน้ำมัน	เนื้อที่เพาะปลูก	401,854 ไร่
3. กาแฟ	เนื้อที่เพาะปลูก	29,852 ไร่

นอกจากการกสิกรรมแล้ว การประมง ก็ยังเป็นภาคที่ผลผลิตที่สำคัญต่อผลิตภัณฑ์ มวลรวมสาขาเกษตรกรรมของจังหวัดกระบี่ จากการประมาณการผลิตในปี 2535 รายได้จากการประมงมีมูลค่า 732.17 ล้านบาท โดยชาวประมงมีจำนวน 27,785 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของประชากรทั้งจังหวัด โดยจำแนกประเภทของการประมงดังนี้

ประเภท	ผลผลิตตัน	มูลค่า(ล้านบาท)
- การประมงน้ำจืด	2.74	8.61
- การประมงน้ำกร่อย	3.120	369.31
- การประมงน้ำเค็ม	14.189	354.7

ภาคพาณิชยกรรม จากการที่จังหวัดกระบี่เป็นแหล่งผลิตสำคัญทางภาคเกษตร และเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญ จึงทำให้การพาณิชยกรรมมีบทบาทสำคัญ โดยเฉพาะธุรกิจการค้าส่งและค้าปลีก ซึ่งมีอยู่ในระดับที่สูงกว่ากิจกรรมอื่น ศูนย์กลางการค้าและพาณิชยกรรมของจังหวัดจะรวมศูนย์ที่อำเภอเมืองกระบี่ โดยมีรายละเอียดของการประกอบธุรกิจการค้าและบริการดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลทางการจดทะเบียนพาณิชย์

จำนวนคงอยู่ ณ สิ้นปี	2531	2532	2533	2534	2535	2536
บุคคลธรรมดา ทะเบียนพาณิชย์ อ.เมือง(ราย)	1,373	1,437	1,496	1,539	1,604	1,663
บุคคล						

จำนวนคงอยู่ ณ สิ้นปี	2531	2532	2533	2534	2535	2536
บริษัทจำกัด(ราย)	53	64	80	111	127	141
ห้างหุ้นส่วนจำกัด (ราย)	110	126	141	166	216	246
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติ บุคคล(ราย)	1	1	1	1	1	1
ผู้ประกอบการค้าไม้ ได้จดทะเบียน	N.A.	2,000	2,500	N.A.	3,500	N.A.

ที่มา : ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกระบี่

ประชากรของจังหวัดกระบี่กว่าร้อยละ 80 ประกอบอาชีพทางการเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญคือ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา กาแฟ โกโก้ ส่วนผลไม้ได้แก่ มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ นอกจากนี้มีการทำการประมงและส่วนที่เหลือประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมและบริการ

ตารางที่ 7 แสดงสถานะแรงงาน จังหวัดกระบี่ (2535)

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
<u>ประชากรที่อยู่ในวัยทำงาน</u>	219,318	70.45
- ผู้อยู่ในวัยแรงงาน	317,257	44.09
- ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	82,062	26.36
<u>ประชากรนอกวัยทำงาน</u>	91,992	29.55
- ผู้มีงานทำ	132,587	-
- อยู่ในภาคเกษตรกรรม	111,418	35.79
- อยู่นอกภาคเกษตรกรรม	21,169	6.80
- ผู้ว่างงาน	4,670	1.50

ที่มา : บรรยายสรุปจังหวัด

ตารางที่ 8 แสดงประชากรรายอำเภอของจังหวัดกระบี่ระหว่างปี พ.ศ. 2528-2534 ,2536 และ2537

อำเภอ	ปีพ.ศ.								
	2528	2529	2530	2531	2532	2533	2534	2536	2537
อำเภอเมือง	106,789	109,206	111,809	112,759	117,017	100,905	102,420	72,452	74,399
อำเภออ่าวลึก	37,526	39,439	39,859	40,909	41,820	43,305	43,845	44,091	44,734
อำเภอคลองท่อม	41,011	41,973	42,579	43,047	44,360	47,353	48,506	52,552	53,565
อำเภอเขาพนม	24,138	24,667	25,384	26,175	27,260	28,782	29,565	33,159	34,177
อำเภอเกาะลันตา	17,690	18,158	19,367	19,916	20,442	20,278	20,636	21,867	29,326
อำเภอปลายพระยา	21,305	22,479	24,468	25,475	25,642	26,591	27,412	28,819	29,362
อำเภอลำทับ	9,101	9,792	10,390	11,035	12,007	12,881	13,079	14,590	14,970
กิ่งอำเภอเหนือคลอง								47,097	47,524
จังหวัดกระบี่	257,560	265,714	273,856	279,316	288,548	280,095	285,463	314,627	328,057

ที่มา : จังหวัดกระบี่

ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดอยู่ในวัยแรงงาน ร้อยละ 44.09 และในจังหวัดมีผู้
มีงานทำส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคเกษตร 111,418 คน คิดเป็นร้อยละ 35.73 ของผู้มีงานทำทั้งหมด
และเป็นผู้อยู่นอกภาคเกษตรกรรม 21,169 คน ร้อยละ 6.80 ของผู้มีงานทำ

ประชากรจังหวัดกระบี่ในปี พ.ศ. 2537 มีประชากรทั้งสิ้น 328,093 คน โดย
จังหวัดกระบี่มีอัตราการเพิ่มประชากรในปี 2528-2537 เท่ากับ 3.04% เมื่อพิจารณาถึงประชากรใน
แต่ละอำเภอของจังหวัดกระบี่ พบว่าเกือบทุกพื้นที่ที่มีการเพิ่มประชากรอย่างต่อเนื่อง โดยพื้นที่ที่มี
ประชากรสูงได้แก่ อำเภอเมืองกระบี่ คือ 74,399 คน รองลงมาคืออำเภอคลองท่อม และกิ่ง
อำเภอเหนือคลอง โดยมีประชากร 3,565 คน และ 47,524 คน ตามลำดับ ในส่วนของความ
หนาแน่นและการกระจายตัวของประชากรมีดังนี้ การตั้งถิ่นฐาน ส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเขต
เทศบาลต่าง ๆ โดยการกระจายตัวของประชากรพบว่า มีประชากรมีความหนาแน่นมากที่สุดคือ
เขตเทศบาลเมืองกระบี่ มีความหนาแน่นประชากร 1,055 คนต่อตารางกิโลเมตร รองลงมาคือ
ตำบลกระบี่น้อย ความหนาแน่นของประชากร 160 คนต่อตารางกิโลเมตร ส่วนพื้นที่ที่มีประชา
กรที่มีความหนาแน่นน้อยที่สุดคือตำบลดินแดง อำเภอปลายพระยา โดยมีประชากร 21 คนต่อ
ตารางกิโลเมตร

3. การบริการชุมชน

1.3 การศึกษาและสาธารณสุข จังหวัดกระบี่มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา
จำนวน 240 แห่ง สายสามัญ 4 แห่ง เทศบาล 3 แห่ง มัธยมศึกษา 15 แห่ง ระดับวิทยาลัย 3
แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรกรรม จำนวนสถานศึกษาส่วน
ใหญ่ตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองกระบี่

ในการบริการสาธารณสุขของจังหวัดกระบี่นั้นมีศูนย์กลางที่อยู่อำเภอเมือง
โดย จังหวัดกระบี่มีสถานพยาบาลของรัฐและเอกชนรวม 89 แห่ง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเภทของสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)
- โรงพยาบาลจังหวัด	1
- โรงพยาบาลชุมชน	6
- สถานบริการสาธารณสุขชุมชน	3
- สถานีอนามัยตำบล	63
- โรงพยาบาลเอกชน	1

- คลินิก แพทย์	15
- ร้านขายยา	48

ที่มา : ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดกระบี่ปี พ.ศ. 2536

อัตราส่วนของแพทย์ในจังหวัดกระบี่ 1 คนต่อประชากร 8,792 คน ส่วนอัตราเตียงผู้ป่วยของจังหวัดกระบี่อัตราเตียงผู้ป่วย 1 เตียงต่อประชากร 895 คน

4. แหล่งท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่เป็นเมืองเก่าแก่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานเป็นแหล่งทางโบราณคดี ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ และยังมีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติอยู่มาก มาถึง 52 แห่ง ซึ่งสามารถแบ่งแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

4.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดกระบี่ ซึ่งมีถึง 48 แห่ง กระจายตัวอยู่ทั่วไปในจังหวัดโดยมีการแบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติออกเป็น 4 ประเภทด้วยกันคือ

4.1.1 ถ้า กระจายตัวอยู่ในเขตอำเภอ อำเภออ่าวลึก มีหินงอกหินย้อย ที่สวยงามมากและมีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีทั้งที่สำคัญ เช่น ถ้ำผีหัวโตมีภาพเขียนโบราณ อายุประมาณ 200-300 ปี ถ้ำเพชร ถ้ำพระนางใน ถ้ำวารีริน ถ้ำรอบ ถ้ำเขากล้วย ถ้ำสระยานทอง ถ้ำอ่าวน้ำ ถ้ำเสือ ถ้ำหัวกระโหลก ถ้ำโต๊ะหลวงรา ถ้ำเสด็จ ถ้ำเทพนมมิตร

4.1.2 เกาะต่าง ๆ จังหวัดกระบี่มีเกาะประมาณ 130 เกาะกระจายอยู่ ตลอดแนวชายฝั่งทะเลอันดามัน เกาะต่าง ๆ มีความสวยงามตามธรรมชาติ มีประการังและทิวทัศน์ที่สวยงาม เกาะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่ เกาะในหมู่เกาะพีพี เกาะลันตา และเกาะไหง เกาะรอก เกาะศรีบอยา เกาะปิละ เกาะปู หมู่เกาะลอคช่อง เกาะห้า เขาขนาบน้ำ

4.1.3 ชายหาด อ่าว จังหวัดกระบี่มีชายฝั่งทะเลยาว 160 กิโลเมตร จึงมีชายหาดที่สวยงามขึ้นชื่อหลายแห่ง เช่น หาดคลองม่วง หาดทับแขก หาดนพรัตน์ธารา อ่าวน้ำ อ่าวไม้ไผ่ อ่าวพระนาง หาดแหลมคอกวาง หาดพบก้น หาดหลังลอด แหลมโดนด หาดคลองดาว คลองจอก

4.1.4 น้ำตกที่สำคัญ คือ น้ำตกห้วยโต้ น้ำตกเขาพนมเบญจา น้ำตกคลองแห้ง น้ำตกหินเพิง น้ำตกบางเต่าแม่ น้ำตกต้นหาร น้ำตกบางสร้างและบ่อน้ำร้อนเหนือคลอง

4.2. แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัดอุ โบราณสถาน และศาสนสถาน ได้แก่ สุสานหอย 75 ล้านปี พิพิธภัณฑ์ลูกปัดคลองท่อม

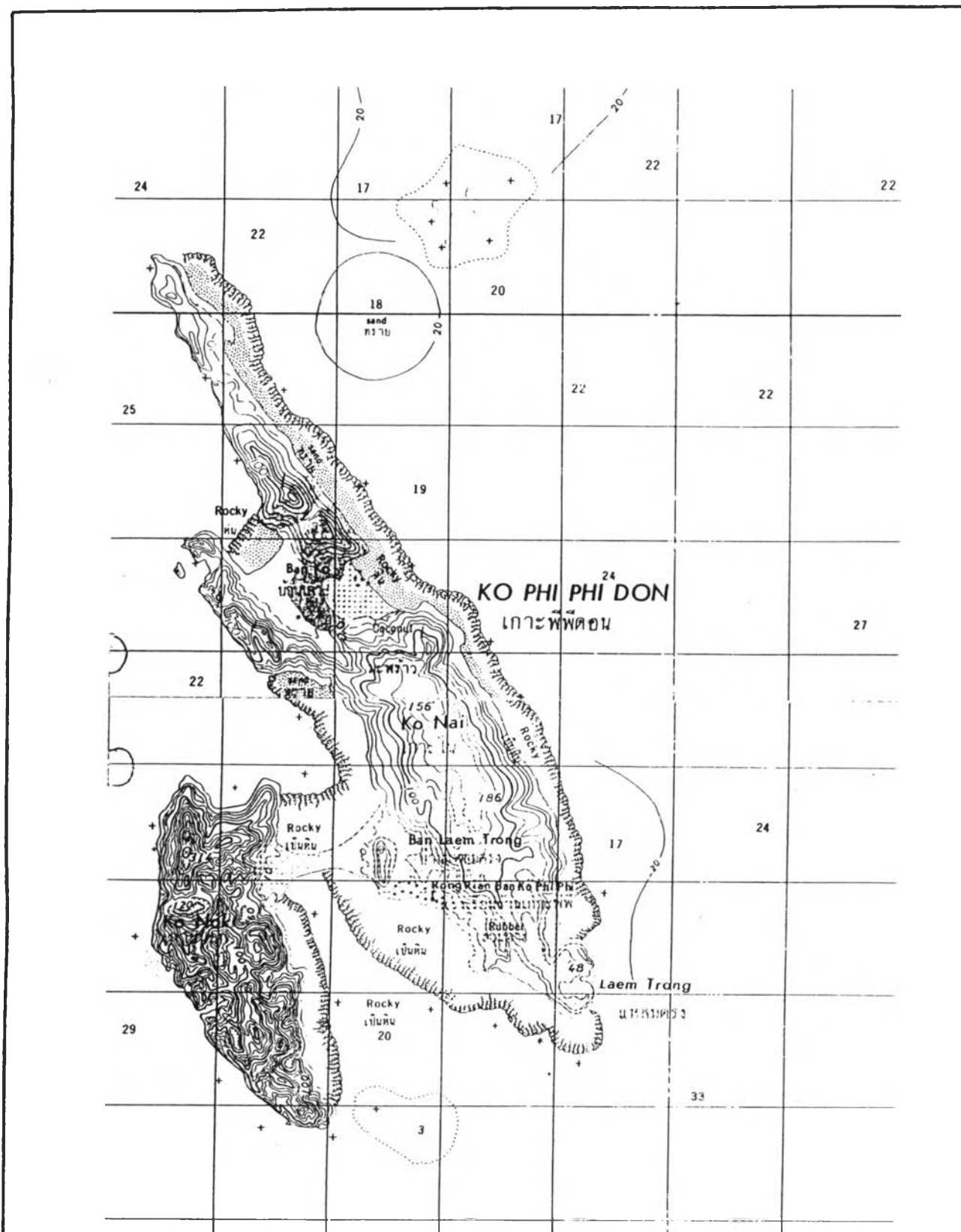
4.3 แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรม-กิจกรรม ได้แก่ พิธีลอยเรือของชาวเล เกาะ ลันตา การแข่งขันตกปลาประจำปีในเดือนพฤศจิกายน สระแก้ว เขมืองลิกไนต์ หมู่บ้าน ชาวเล

ลักษณะทั่วไปของพื้นที่ศึกษาเกาะพีพี

1. ลักษณะทางกายภาพ

เกาะพีพีเป็นส่วนหนึ่งของตำบลอ่าวนาง ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองกระบี่ ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดกระบี่มาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 45 กิโลเมตร โดยเป็นเกาะใน หมู่เกาะพีพีซึ่งตั้งอยู่ระหว่างละติจูด $7^{\circ}41' - 7^{\circ}49'$ เหนือ และลองจิจูดที่ $98^{\circ} - 98^{\circ}48'$ ตะวันออก เกาะพีพีคือนเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดมีเนื้อที่ประมาณ 9.408 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 5,888 ไร่

1.1 สภาพภูมิประเทศและธรณีสัณฐาน เกาะพีพีนั้นตั้งอยู่กลางทะเลอันดามัน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาหินปูน บางส่วนเป็นพื้นที่ราบ และมีหาดทรายที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ ส่วนสูงสุดของเกาะมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 314 เมตร ส่วนในพื้นที่มีระดับความลึกเฉลี่ย 20 เมตร มีแนวปะการังเป็น บริเวณกว้าง ตามไหล่เกาะมีความลาดชันสูง เกาะพีพีคือนมีพื้นที่หาดทรายสำคัญคือ หาดแหลมตง หาดโละบาเกา หาดต้นไทร หาดโละดาลัม และหาดโละลานา ซึ่งเป็นหาดที่มีความสวยงามและพื้นที่บางส่วนของหาดเป็นที่ราบชายฝั่ง ลักษณะทางธรณีสัณฐานของเกาะพีพีคือนประกอบด้วยชั้นดินและหินแปรของชุดหินกระบี่ และราชบุรี มีลักษณะของตะกอนชายหาด กรวดทราย และเปลือกหอยในชุดหินกระบี่ใน บริเวณที่ราบของชุมชนต้นไทร ส่วนหินปูนเป็นชั้นหินที่หนามาก อยู่ในส่วนเทือกเขาที่มีความสูงชันเรียงตัวยาวไปตามแนวทิศตะวันตกเฉียงเหนือ-ทิศตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเกือบเป็นแนวทิศเหนือได้ จากการเรียงตัวของเทือกเขาประกอบกับความลึกของทะเลที่มีความลึกเรียงตัวในแนวทิศตะวันตกเฉียงเหนือ-ทิศตะวันออกเฉียงใต้ทำให้พื้นที่พีพี อาจได้รับอิทธิพลจากแนวการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกที่เรียกว่า Indonesia Tectonic Movement ทำให้หินแนวหินปูนที่มีอายุเก่าแก่มากในยุค Ordovician ในพื้นที่เกาะพีพีทำให้ไม่พบซากดึกดำบรรพ์ และในพื้นที่หมู่เกาะไม่พบแหล่งน้ำจืด ยกเว้นบริเวณหาดทรายบนเกาะพีพีคือนที่สามารถขุดบ่อน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคได้ ธรณีสัณฐาน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่	
สัญลักษณ์	มาตราส่วน
	แผนที่ 3 แผนที่แสดง ลักษณะทางกายภาพของเกาะพีพี

ข้างต้นเหมาะสำหรับพืชและสัตว์บางชนิด เช่น นกนางแอ่นกินรัง และไม้แคระ ทำให้พื้นที่เกาะมีทัศนียภาพสวยงาม เสริมสภาพธรรมชาติทั่วไป

1.2 สภาพภูมิอากาศและกระแสน้ำ โดยทั่วไปจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันจะมีฤดูกาลแบ่งออกเป็น 2 ฤดูกาล คือ ฤดูร้อน และฤดูฝน โดยฤดูร้อนมีระยะ 4 เดือน ฤดูฝนมีเวลายาวนานถึง 8 เดือน ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-ธันวาคม ช่วงแรกระหว่างเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ผ่านทะเลอันดามัน ทำให้ลมชายฝั่งค่อนข้างแรงเกิดฝนตกชุกปริมาณมาก ช่วงที่สอง อยู่ในอิทธิพลลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในเดือนตุลาคม-ธันวาคม ปริมาณน้ำฝนจะน้อยกว่าช่วงแรก ส่วนฤดูร้อนจะอยู่ในช่วงเดือนมกราคม-เมษายน เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลของลมตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากบริเวณเกาะพีพีไม่มีสถานีตรวจอากาศ จึงใช้ข้อมูลอุณหภูมิจากสถานีตรวจอากาศเกาะลันตาที่อยู่ใกล้เคียง ระหว่างปี พ.ศ. 2525-2532 พบว่าในพื้นที่บริเวณนี้มีปริมาณ น้ำฝนเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 2,84.1 มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตกตลอดปี 1,561 วัน เดือน ที่ฝนตกเฉลี่ยสูงสุดในรอบปี คือ เดือนกันยายนมีปริมาณน้ำฝนถึง 379.4 มิลลิเมตร เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เดือนที่มีฝนตกในรอบปีสูงที่สุดคือเดือนกันยายน มีจำนวน วันที่ฝนตก 21.8 วัน และเดือนที่มีฝนตกน้อยที่สุดคือเดือนกุมภาพันธ์ มีจำนวนวันที่ฝนตกเพียง 1.8 วัน ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยในรอบปี 79.4 เปอร์เซ็นต์ เดือนมกราคมมีความชื้นน้อยที่สุด 71.29 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 28.0 องศาเซลเซียส เดือนที่มีอุณหภูมิในรอบปีเฉลี่ยสูงสุดคือ เดือนมีนาคม อุณหภูมิ 34.1 องศาเซลเซียส ค่าความแตกต่างของส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดและ ต่ำสุดในรอบปีต่างกัน 6.6 องศาเซลเซียส

สภาพของลมในพื้นที่ที่มีความแปรผันไปตามฤดูกาล คือ ในช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่าน ทำให้กำลังลมทะเลและลมชายฝั่งค่อนข้างแรงถึงมีพายุ มีค่าเฉลี่ยความเร็วลมรายเดือน 6.8 น็อต ในเดือนสิงหาคม ส่วนในเดือนตุลาคม-ธันวาคมเป็น ช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีความเร็วต่ำกว่าช่วงแรกโดยมีความเร็วลมเฉลี่ย 4.2 น็อต ในเดือนธันวาคมในช่วงฤดูร้อนเดือนมกราคม-เมษายน เป็นช่วงที่ลมค่อนข้างสงบสภาวะอากาศ ปลอดโปร่ง เป็นช่วงที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวทางทะเล

ลักษณะกระแสน้ำ ในจังหวัดอันดามันมีด้วยกันหลายรูปแบบ โดยในช่วงมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (พฤศจิกายน-เมษายน) กระแสน้ำในทะเลอันดามันจะไหลเลียชชายฝั่ง

สหภาพพม่าและไทย ลงมาทางทิศใต้บรรจบกับกระแสน้ำที่ไหลเลียบทางเหนือจากช่องแคบมะละกาในบริเวณเกาะภูเก็ต-พังงา แล้วไหลออกสู่ทะเลตอนนอกในทางทิศตะวันตกในช่วงมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ กระแสน้ำจะไหลเลียบชายฝั่งไปทางทิศใต้จนถึงชายฝั่งประเทศมาเลเซีย นอกจากนี้บริเวณชายฝั่งจะมีกระแสน้ำ ที่ได้รับอิทธิพลจากกระแสน้ำขึ้นลงสลับกันไปวันละ 2 ครั้งในคาบเวลา 25 ชั่วโมง และระดับน้ำขึ้นน้ำลงของน้ำทั้ง 2 ครั้งมีความแตกต่างกันน้อยมาก

คุณสมบัติของน้ำทะเลในพื้นที่พบว่าน้ำทะเลในพื้นที่พบว่าน้ำทะเลตอนบนมีค่าความเค็มสูง ประกอบด้วยแร่ธาตุ อาหารปริมาณมาก แต่มีค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ ปริมาณตะกอนแขวนลอย ค่าอุณหภูมิ และค่าความเป็นกรด-ด่างต่ำ จะพบได้ตามบางแห่งของไหล่ทวีปที่ติดต่อกับป่าชายเลน และปากแม่น้ำจะเป็นบริเวณที่มีแร่ธาตุสูง จากการสำรวจคุณภาพน้ำในปี 2531 ในบริเวณต้นไทรพบว่า อุณหภูมิ 30°C Transparency 6 m Salinity 32 ppt. PH 8.3 DO 5.5 mg/l BOD 0.7 mg/l Alkalinity (CaCo₃) 170 mg/e Suspended Solids 102 mg/e Oil & Grease 2.8 mg/e จากการศึกษพบว่า บริเวณ อ่าวต้นไทรเกาะพีพีตอนมีค่า Oil & Grease สูงถึง 2.8 mg/e มีปริมาณสารประเภทน้ำมันสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั่วไปของทางฝั่งทะเลอันดามันโดยทั่วไปประมาณ 0.7 mg/l

1.3 สภาพแวดล้อม (ทรัพยากรธรรมชาติ) เกาะพีพีนั้นบางพื้นที่ได้ถูกกันออก จากพื้นที่อุทยานแห่งชาติ หาดคนพรัดน์ธารา-หมู่เกาะพีพี แต่พื้นที่ส่วนใหญ่ยังเป็นเขตอุทยานแห่งชาติอยู่ ทำให้สภาพแวดล้อมทางชีววิทยา และสภาพกายภาพยังคงมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากจุดเด่นของการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพีคือความสมบูรณ์ สวยงามของทรัพยากรทางธรรมชาติ ซึ่งรวมทั้งบนบกและในทะเล โดยสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ของพีพี แบ่งออกได้ดังนี้

1.3.1 ป่าไม้ ป่าไม้ของเกาะพีพีตอน สามารถแยกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ทั้งสิ้น 5 ประเภทคือ ป่าผสมผลัดใบ ป่าดิบแล้ง ป่าชายเลน สวนมะพร้าว และสวนมะพร้าว รกร้าง ซึ่งเนื้อที่เกาะพีพีมีประมาณ 9,408 ตารางกิโลเมตร และเนื้อที่ส่วนใหญ่ของเกาะเป็น สวนมะพร้าว 66 % ซึ่งเป็นส่วนที่ได้รับการเบิกถอนจากเขตอุทยานแห่งชาติ และในปัจจุบันมีชุมชน ตั้งอยู่ภายใต้สวนมะพร้าวด้วย โดยประเภทป่าและเนื้อที่ของป่าแต่ละประเภทบนเกาะพีพีตอน แบ่งออก

ตารางที่ 9 แสดงพื้นที่ป่าเกาะพีพี

ประเภทป่า	เนื้อที่		
	ตารางกิโลเมตร	ไร่	%
สวนมะพร้าว	3.825	2,390.625	40.66
ป่าผสมผลัดใบ	3.045	1,903.125	32.37
สวนมะพร้าวรกร้าง	1.0775	1,048.4375	17.83
ป่าดิบแล้ง	0.6656	415.625	7.07
ป่าชายเลน	0.195	121.8750	2.07
รวม	9.408	5,879.6850	100.00

ที่มา : แผนการจัดการอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่

1.3.2 สัตว์ป่า บนเกาะพีพีคอนนั้น มีสัตว์จำนวนน้อยมาก สัตว์ที่มีความสำคัญและมีความผูกพันกับชีวิตของชาวเกาะพีพี ในช่วงแรกคือ นกนางแอ่นกินรัง (*Acrodrampus Euciphage*) ชาวพีพีที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานบนเกาะพีพีช่วงแรก เข้ามาเพื่อเก็บรังนกขาย สัตว์บนเกาะพีพีแบ่งออกได้เป็น

1.3.2.1 สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Mammals) สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่พบได้ง่ายคือ ลิง (*Macacasp*) ซึ่งจะอยู่เป็นฝูงบริเวณป่าชายเลนที่ใกล้ภูเขาหินปูน เช่น บริเวณใกล้กับ บังกะโลด้นไทร ค่าง ค้างคาวหูขาว Mouse Deer และในอดีตเคยมีรายงานว่าในพื้นที่เกาะเคย,u หมูป่าอาศัยอยู่

1.3.2.2 นก (Birds) นกในพื้นที่เกาะพีพีมีจำนวนมากถึง 27 ชนิด เพราะสภาพพื้นที่และป่าที่แตกต่างกัน โดยมีนกท้องถิ่น 21 ชนิด และเป็นนกที่อพยพตามฤดูกาล 6 ชนิด บางชนิด เป็นนกที่หายากเช่น นกขาปีไหน

1.3.2.3 สัตว์เลื้อยคลานและสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ ที่พบเห็นโดยทั่วไป คือ ตะกวด ส่วนสัตว์เลื้อยคลานอื่น ๆ ได้แก่ กิ้งก่าบินปีกสีส้ม งูเหลือม งูทะเล งูเขียว คอกหมาก และงูกะปะ ซึ่งงูเหล่านี้จะพบบ่อยในช่วงฤดูฝน ส่วนงูเหลือมนั้นช่วงหลังมีการพบเห็นในบริเวณชุมชนบ่อยครั้ง แนวโน้มของสัตว์เลื้อยคลานมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากการเพิ่ม

ขึ้นของที่พัก และนักท่องเที่ยวที่รบกวนที่อยู่อาศัยของสัตว์เลื้อยคลานเหล่านี้ ส่วนสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำที่พบเห็นทั่วไปคือ กบ เขียด ปาด และอิงอ่าง

นอกจากความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์ป่าที่เป็นทรัพยากรที่สำคัญของเกาะพีพีแล้ว ทรัพยากรในน้ำก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งส่งผลให้พีพีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ โดยแบ่งออกเป็น

1.3.3 แนวปะการังของเกาะพีพี ในการสำรวจของโครงการอาเซียน-ออสเตรเลีย เกี่ยวกับการแพร่กระจาย ของปะการังในพื้นที่เกาะพีพี พบว่า แต่ละพื้นที่จะมีการแบ่งออกเป็นโซนต่าง ๆ ดังนี้

1.3.3.1 แนวราบ C (Reef Flat) เป็นปะการังแนวกว้างประมาณ 100-300 เมตร ส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ในอ่าวเป็นที่ราบ โดยพื้นที่นี้มักจะไหลพื้นน้ำเมื่อน้ำลงเต็มที่ ปะการังที่พบส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นก้อนลักษณะเล็กเหมือนมีกิ่งสั้น ๆ จากการที่ตะกอนมักจะมีการสะสมตกตะกอนทับถมในบริเวณนี้ ทำให้ปะการังมีชีวิตรอดน้อย

1.3.3.2 แนวสันส่วนหน้า (Reef Edge) เป็นแนวปะการังที่ต่อจากแนวราบออกไปข้างนอก พื้นที่ส่วนนี้จะได้รับแรงปะทะจากคลื่น และปริมาณน้ำเมื่อน้ำลงเต็มที่ ปะการังส่วนใหญ่ เป็นปะการังโขดขนาดใหญ่ และแผ่นแบนราบแบบโต๊ะ

1.3.3.3 แนวลาดชัน (Reef Slope) เป็นส่วนที่ลาดลึกสู่ก้นทะเล พื้นที่จมน้ำตลอดเวลา ปะการังส่วนใหญ่เป็นกิ่งขอบบาง

สภาพปะการัง บริเวณโดยรอบเกาะพีพีปัจจุบันได้ถูกทำลาย ทำให้ลดปริมาณจากเดิมมาก โดยมีรายละเอียดความสมบูรณ์ของแนวปะการัง แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

- สภาพสมบูรณ์ดี
- สภาพสมบูรณ์ปานกลาง
- สภาพเสื่อมโทรมมาก

ในพื้นที่เกาะพีพีแนวปะการังสามารถก่อตัวได้ดีตลอดแนวชายฝั่งตะวันออกและทางด้านใต้บริเวณอ่าวตันไทร และทางด้านตะวันตกบริเวณอ่าวหยงกาเสม และอ่าวโละลานา ส่วนแนวชายฝั่งอื่น ๆ มีปะการังคลุมบาง ๆ

แนวปะการังทางด้านตะวันออกของเกาะพีพี ความสมบูรณ์ของแนวปะการังครั้งแรกทางตอนเหนือลงมา มีลักษณะ edge-slope ลาดชันความลึกระดับ 3-6 เมตร หรือเป็น 2-3 เมตร ในบริเวณตอนกลางของเกาะปะการังที่เด่นคือ *Porites lutea*, *P. nigrescens*, และ

ที่มา: การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะพีพี

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์ เสื่อมโทรมมาก สมบูรณ์ปานกลาง เสื่อมโทรม สมบูรณ์มาก	มาตราส่วน	
	แผ่นที่ 4	แผนที่แสดง แผนปะการัง

Millepora ส่วนครึ่งกลางจนถึงหัวเกาะทางตอนใต้บริเวณแหลมพัง ความลึกของ Edge-Slope อยู่ระดับ 3-8 เมตร มีปะการังเด่นคือ *Fornosa*, *Acropora* แบบแบนโต๊ะและ *P. lutea*

ในบริเวณอ่าวตันไทรนั้น จากปลายแหลมเข้ามาจนถึงกลางอ่าวด้านทิศตะวันออก สภาพปะการังมีความเสื่อมโทรมมาก ปะการังมีชีวิตเพียง 5-15% โดยจะกระจายอยู่พื้นราบลึก 2-3 เมตร ความชันลึก 3.8 เมตร ส่วนบริเวณที่มีปะการังสมบูรณ์ที่สุดของอ่าวตันไทรคือบริเวณกลางอ่าว ส่วนทางตอนใต้สุดของอ่าวแม้จะมีปะการังคุณภาพดี แต่มีพื้นที่ทรายแทรกอยู่ถึง 40%

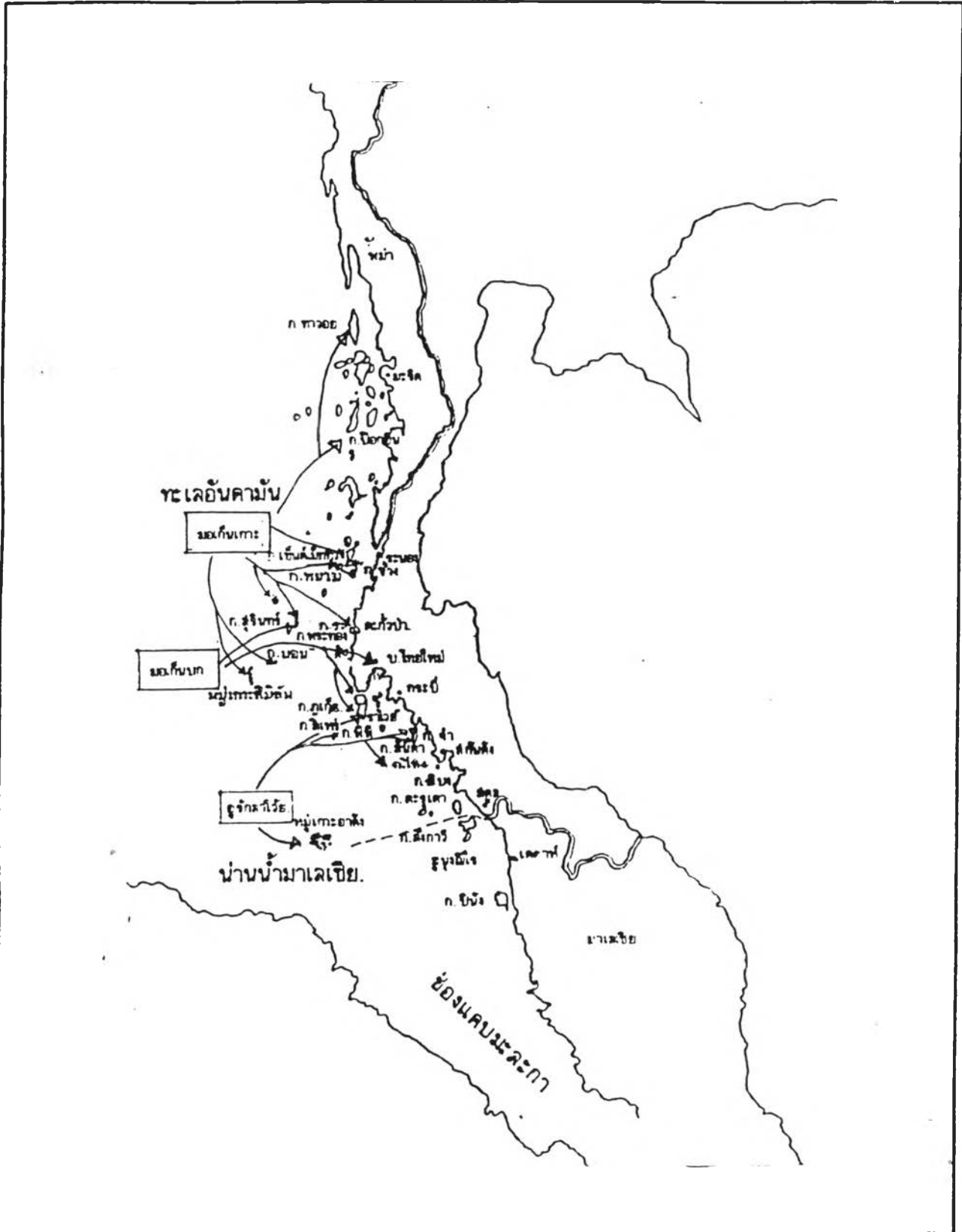
ส่วนอ่าวตันไทรทางทิศตะวันตก แนวปะการังยังคงมีสภาพดีอยู่ คือมีปะการัง มีชีวิต 45-80 % มีส่วนของ edge-slope ความลึกประมาณ 3-9 เมตร ปะการังที่เด่นได้แก่ *P. lutea* *Synaraea ras* แบบกิ่ง *A formosa* และ *Motipora*

1.3.4 นอกจากนี้สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงทะเลแถบเกาะ พีพีได้แก่ ปลาโลมาหัวขวด ปลาโลมาหัวขวดมาลายู ปลาโลมาหัวบาตรหลังเรียบ ปลาโลมาจุด ปลาโลมาขาว และปลาวาฬขนาดเล็กถึงขนาดกลาง สัตว์ชนิดอื่นที่สำคัญคือ เต่าทะเลชนิดต่าง ๆ เช่น เต่ากระ เต่ามะเฟือง นอกจากนี้ยังมีสัตว์มีค่าทางเศรษฐกิจอื่น ๆ เช่น กุ้งมังกร และหอยชนิดต่าง ๆ นอกจากนี้ในพื้นที่บริเวณเกาะจะมีปลาชุกชุม พบปลาที่สำคัญจำนวนมากเช่น ปลากะโทงแทง ปลาเก๋า ปลากระบอก ปลามง ปลาฉลาม ปลากะเบน ปลากสาบ และปลาในกลุ่มปลาหู โดยบริเวณแนวปะการังจะมีปลาสวยงามอาศัยอยู่หลายชนิด เช่น ปลาสินสมุทร ปลาผีเสื้อ และปลานกขุนทอง สัตว์น้ำในพื้นที่บริเวณเกาะพีพีปัจจุบันได้ลดลงจำนวนมากเนื่องจากการประมงในพื้นที่มากและการจับสัตว์น้ำไปขายเป็นปลาสวยงามตามท้องตลาด

1.3.5 พืชทะเล บริเวณพื้นที่เกาะพีพีมีแพลงตอนพืช (Phytoplankton) ที่ใช้เป็นอาหารของสัตว์น้ำในปริมาณหนาแน่น สาหร่ายที่พบทั่วไปบริเวณป่าชายเลนคือ สาขไบ ซึ่งเป็นสาหร่าย สีแดง ในสกุล *Porphyra* ในบริเวณนี้มีแนวปะการังจะมีสาหร่ายเกิดขึ้นน้อย แต่จะพบสาหร่ายชนิดต่าง ๆ ในพื้นที่ปะการังตายแล้ว

2 ลักษณะประชากร ในปี พ.ศ. 2538 เกาะพีพีมีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,842 คน มีครัวเรือนทั้งสิ้น 234 ครัวเรือน โดยแบ่งเป็นประชากรที่อาศัยอยู่ใน

<p>การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่</p>	
<p>สัญลักษณ์</p>	<p>มาตราส่วน</p>
	<p>แผนที่ 5 แผนที่แสดง แสดงแหล่งที่อยู่อาศัยของชาวเล</p>

- หมู่ที่ 7 บ้านเกาะพีพีมีประชากรทั้งสิ้น 1,685 คน มีครัวเรือนทั้งสิ้น 200 ครัวเรือน เป็นชาย 840 คน หญิง 845 คน ขนาดของครัวเรือนคิดเป็นประชากรรวม 8 คน/ ครัวเรือน ในพื้นที่หมู่ที่ 7 นี้ ประชากรปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นประชากรที่อพยพมาจากจังหวัดใกล้เคียง และจากแหล่งอื่นเพื่อมาประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยประชากรในจังหวัดใกล้เคียงที่อพยพมานานกว่า 10 ปี คือ ในแถบจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต

- หมู่ที่ 8 บ้านแหลมตง มีประชากรทั้งสิ้น 157 คน มีครัวเรือนทั้งสิ้น 34 ครัวเรือน เป็นชาย 81 คน หญิง 76 ขนาดครัวเรือนคิดเป็นประชากร 5 คนต่อครัวเรือน ในพื้นที่บ้านแหลมตงนี้ประชากรที่อยู่อาศัยในพื้นที่แบ่งออกเป็นชาวเล และบางส่วนเป็นกลุ่มชาวบ้านที่อพยพมาจากจังหวัดใกล้เคียง เช่น พังงา ภูเก็ต และกระบี่ โดยชาวเลที่อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 8 บ้านแหลมตง เป็นชาวเลกลุ่มอุรักลาไวย์ (Uraklawei) ซึ่งเป็นกลุ่มชาวเลที่ตั้งถิ่นฐานบนเกาะสิเหร่ บนหาดราไวย์ แหลมหลา บ้านเหนือ และบ้านสะพำ จังหวัดภูเก็ต เกาะจำ เกาะปู เกาะไหง เกาะพีพี และเกาะลันตาใหญ่ กระจายเรื่อยไปถึงเกาะราวี เกาะหลีเป๊ะ จังหวัดสตูล ชาวเลกลุ่มนี้ใช้ภาษาอุรักลาไวย์เป็นภาษาพูด ชาวเลในเกาะพีพีมีด้วยกันประมาณ (แผนที่แสดงแหล่งที่อยู่อาศัยของชาวเล) 18 ครัวเรือน ตั้งถิ่นฐานด้านเหนือของเกาะบริเวณแหลมตง เป็นกลุ่มที่อพยพมาจากเกาะหลีเป๊ะอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะตะรุเตา จังหวัดสตูล เมื่อ พ.ศ. 2520 มีนิสัยชอบอพยพไปตามหมู่เกาะต่าง ๆ โครงสร้างประชากรของเกาะในปี 2534 พบว่า มีเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 68 คน อัตราการเกิดสูงร้อยละ 5.9 อัตราการตายร้อยละ 1.58 ซึ่งอาจเป็นผลมาจากในพื้นที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิมไม่มีการคุมกำเนิด และจาก การเพิ่มประชากรในพื้นที่มีแนวโน้มนำสูงชันทุกปีสืบเนื่องจากมีประชากรของพื้นที่อื่นอพยพเข้าไปทำงาน ในพื้นที่มากขึ้น โดยไม่มีหลักฐานทางทะเบียน

ตารางที่ 10 แสดงประชากรในทะเบียนเกาะพีพี

ปี พ.ศ.	2534	2535	2536
จำนวนครัวเรือน	113	106	193
ชาย	427	350	
หญิง	424	360	
รวม	851	710	841

ที่มา : อำเภอเมืองกระบี่

ตารางที่ 11 แสดงประชากรในพื้นที่นอกทะเบียน (มีนาคม 2538)

หมู่ที่	พื้นที่ (ตร.กม.)	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม	ความหนาแน่น คน/ตรกม.
7	4.16	200	840	845	1,682	405
8	2.8	34	76	81	157	56
รวมพื้นที่ ศึกษา	6.96	234	921	921	1,842	265

ที่มา : อำเภอเมืองกระบี่

ประชากรทำงานในพื้นที่ที่มีประชากรเข้ามาประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวโดยไม่มี การเปลี่ยนแปลงทางด้านทะเบียน โดยเข้ามาอาศัยแบบชั่วคราว มีทั้งเจ้าของกิจการ ลูกจ้าง และ ผู้ประกอบการร้านค้า รับจ้างต่าง ๆ ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในบริเวณอ่าวตันไทร ทางจังหวัดกระบี่ ได้ประมาณ ว่าประชากรที่ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในพื้นที่มีประมาณ 3,000 คน จากการสำรวจของ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย คาดไว้ในปี พ.ศ. 2535 มีคนงานก่อสร้างไม่นับรวมประชากรท้องถิ่น 1,400 โดยเป็นลูกจ้างบริการที่พัก 800 คน ลูกจ้างร้านค้า 240 คน และคนงานก่อสร้าง 100 คน ซึ่งจำนวนประชากรเหล่านี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นลดลง ตลอดเวลาตามบรรยากาศ และฤดูกาลการท่องเที่ยว

ความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่ การตั้งถิ่นฐานของประชากรเกาะพีพีมีความสัมพันธ์กับสภาพภูมิประเทศ เนื่องจากเกาะพีพีมีพื้นที่ราบและแหล่งน้ำจำกัดจึงทำให้การตั้งถิ่นฐานของชุมชนส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่บริเวณที่ราบชายฝั่งต่าง ๆ โดยมีชุมชนที่สำคัญคือ ชุมชนบริเวณอ่าวตันไทร อ่าวโลดาลัม อ่าวบ่อหิน เรื่อยไปจนถึงหาดยาวและบริเวณหมู่ที่ 8 คือ บริเวณแหลมตง และอ่าวโละบาเกา โละมุติ บริเวณที่มีความหนาแน่นของประชากรสูงสุดคือ บริเวณชุมชนอ่าวตันไทร มีความหนาแน่นของประชากรประมาณ 726 คน/ตารางกิโลเมตร (ที่มา ข้อมูลประกอบการพิจารณา การจัดตั้งสุขาภิบาลเกาะพีพี อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่)

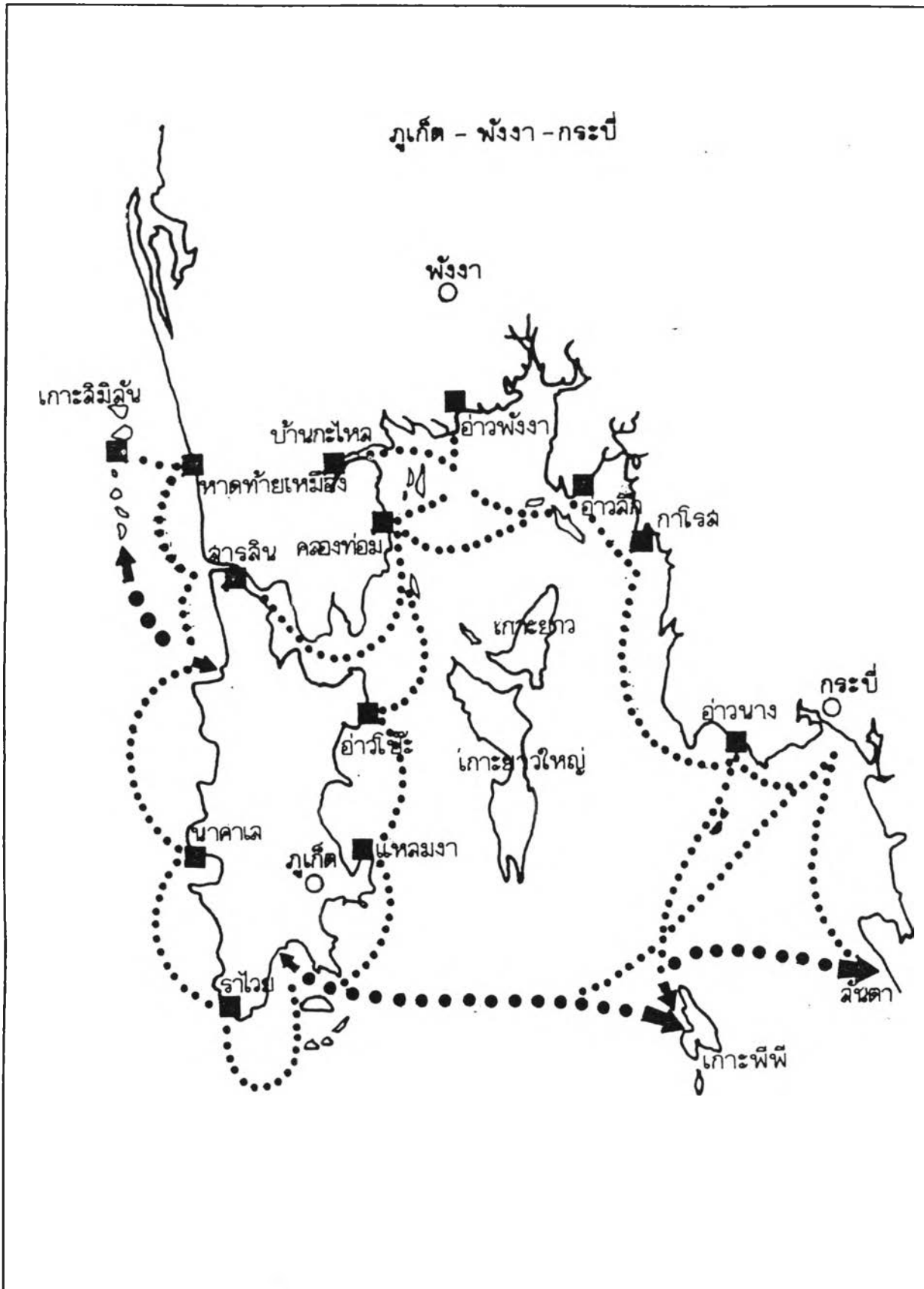
3. สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

3.1 การคมนาคม การเข้าถึงพื้นที่เกาะพีพีปัจจุบันสามารถเข้าถึงโดยวิธีเดียวคือทางเรือมีเรือประจำทางวิ่งให้บริการแก่ชาวบ้าน และนักท่องเที่ยวต่าง ๆ ทุกวัน ซึ่งเส้นทางเดินเรือที่สำคัญ คือ

เส้นทาง	จำนวนเรือ
ท่าเรือเจ้าฟ้า (กระบี่) เกาะพีพี	4
ท่าเรือเจ้าฟ้า (กระบี่) พีพี-เกาะลันตา	1
ภูเก็ต-พีพี	3

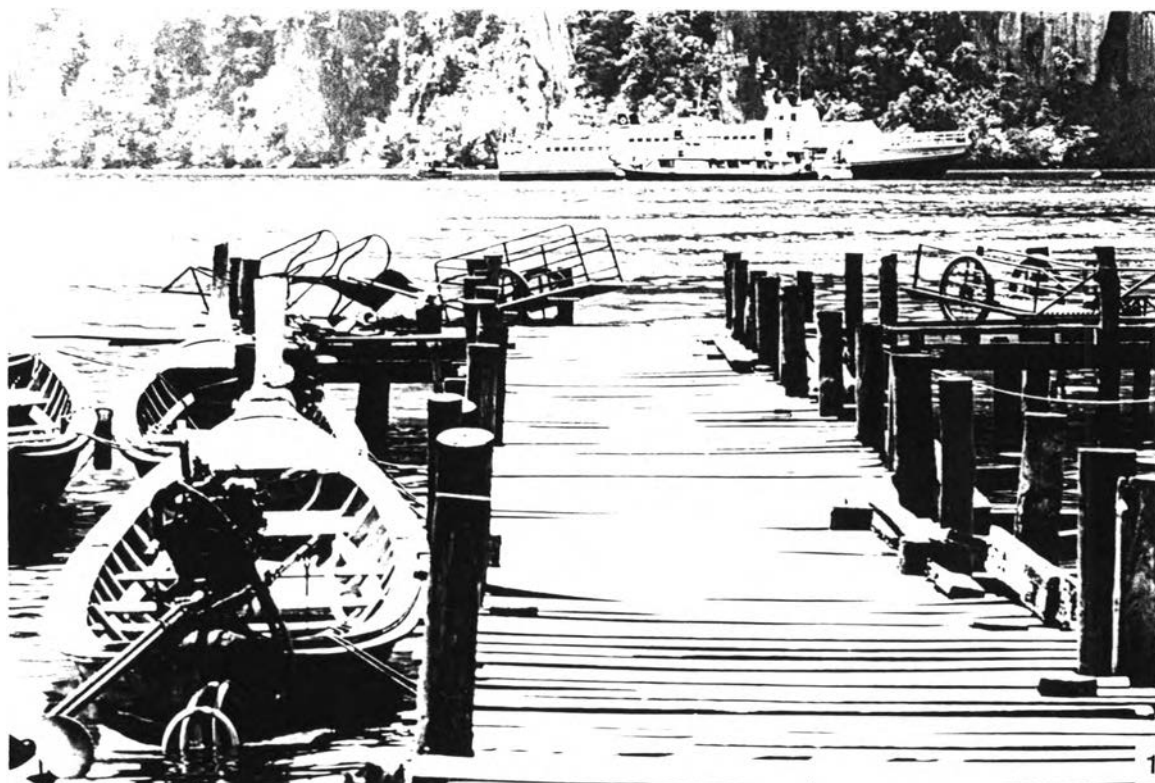
นอกจากนี้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าพื้นที่เกาะโดยการโดยสารเรือท่องเที่ยวแบบเช่าไปเย็นกลับ ซึ่งมีบริการระหว่างกระบี่-พีพี และภูเก็ต-พีพีในแต่ละวันมีทั้งสิ้น 13 ลำ ส่วนการเดินทางในพื้นที่เกาะและในบริเวณเกาะใกล้เคียงนั้น จะมีเรือหางยาวไว้บริการนักท่องเที่ยว โดยมีเส้นทางเรือหางยาวโดยสารหลักคือ บริเวณอ่าวตันไทร-หาดยาว หรืออาจจ้างให้ไปยังพื้นที่อื่นของเกาะ เช่น รอบเกาะพีพีบริเวณแหลมตงและแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ บางครั้งอาจไปในเกาะใกล้เคียง เช่น เกาะยูง เกาะไม้และเกาะพีพีเล เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องขนาดของเรือหางยาวทำให้ไม่สามารถไปได้ไกล ๆ ได้ ในการบริการเรือหางยาวให้เช่ามีจุดจอดบริการอยู่ 2 จุดหลักสำคัญคือ บริเวณอ่าวตันไทรและอ่าวโละดาลัม นอกจากนี้ยังมีเรือสำหรับบริการนักท่องเที่ยวแบบเรือเสริมที่บริการแก่นักท่องเที่ยว ที่ต้องการความรวดเร็วในการเดินทางอีกด้วย ท่าเรือบนเกาะพีพี มีท่าเรือขนาดใหญ่ทั้งสิ้น 4 แห่งด้วยกัน คือ

1. ท่าเรือคอนกรีตบริเวณอ่าวตันไทร เป็นท่าเรือที่สร้างในปี พ.ศ. 2535 เป็นท่าเรือหลักของเกาะใช้เป็นท่าเทียบเรือโดยสารระหว่างกระบี่-พีพี ภูเก็ต-พีพี
2. ท่าเทียบเรือเกาะลันตาเป็นท่าเทียบเรือไม้ที่สร้างก่อนท่าเทียบเรือคอนกรีตอยู่บริเวณ อ่าวตันไทร ใกล้กับท่าเทียบเรือคอนกรีต ใช้เป็นท่าเทียบเรือโดยสารกระบี่-พีพี และเกาะลันตา
3. ท่าเทียบเรืออ่าวกิว อยู่บริเวณทางเหนือของเกาะพีพี บริเวณใกล้กับแหลมตง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์	มาตราส่วน	แผนที่ 6
	แผนที่แสดง	เส้นทางเดินเรือ ของกระบี่ ภูเก็ตและพังงา

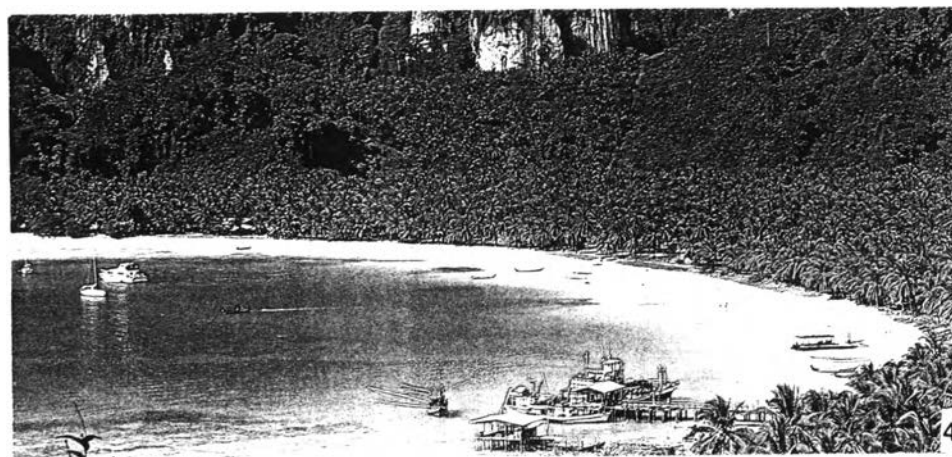
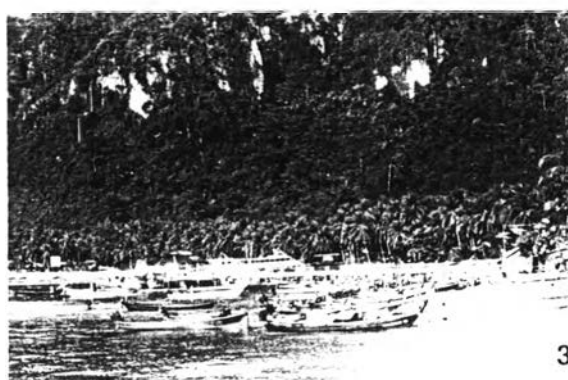
ภาพที่ 2

ท่าเรือเกาะพีพี

ท่าเรือของเกาะพีพีท่าเรือหลัก ตั้งอยู่บริเวณอ่าวตันไทร มีท่าเรือสำคัญ 3 ท่าคือ ท่าเรือพีพีคาบาน่า ท่าเรือพีพีที่ใช้จอดเรือโดยสารจากจังหวัดกระบี่และภูเก็ต ท่าเรือไม่เป็นที่จอดเรือโดยสารเกาะพีพี - เกาะลันตา

1.ท่าเทียบเรือเกาะลันตา

2-4. ท่าเทียบเรือบริเวณอ่าวตันไทร

ภาพที่ 3

การเข้าถึงพื้นที่

เกาะพีพีปัจจุบันโดยปกติสามารถเข้าถึงได้ทางเดียว คือทางเรือ โดยมีท่าเรือหลักอยู่ที่อ่าวตันไทรมีเรือโดยสารวิ่งรับส่งระหว่างเกาะพีพี กับภูเก็ต กระบี่ และเกาะลันตา ส่วนการเดินทางในบริเวณเกาะนั้น ใช้ การเดินเท้าและเรือหางยาวเป็นหลัก

1. เส้นทางในหมู่บ้าน
2. เรือเร็ว(รถแก๊งของคนเกาะ)
3. เรือหางยาว (รถมอเตอร์ไซค์น้ำ)
4. ลานจอดเฮลิคอปเตอร์ บริเวณบังกะโลริมนา
6. พาหนะนักท่องเที่ยวเรือยอร์ช
- 7-8 เรือโดยสารประจำทาง

2

3

4

7

6

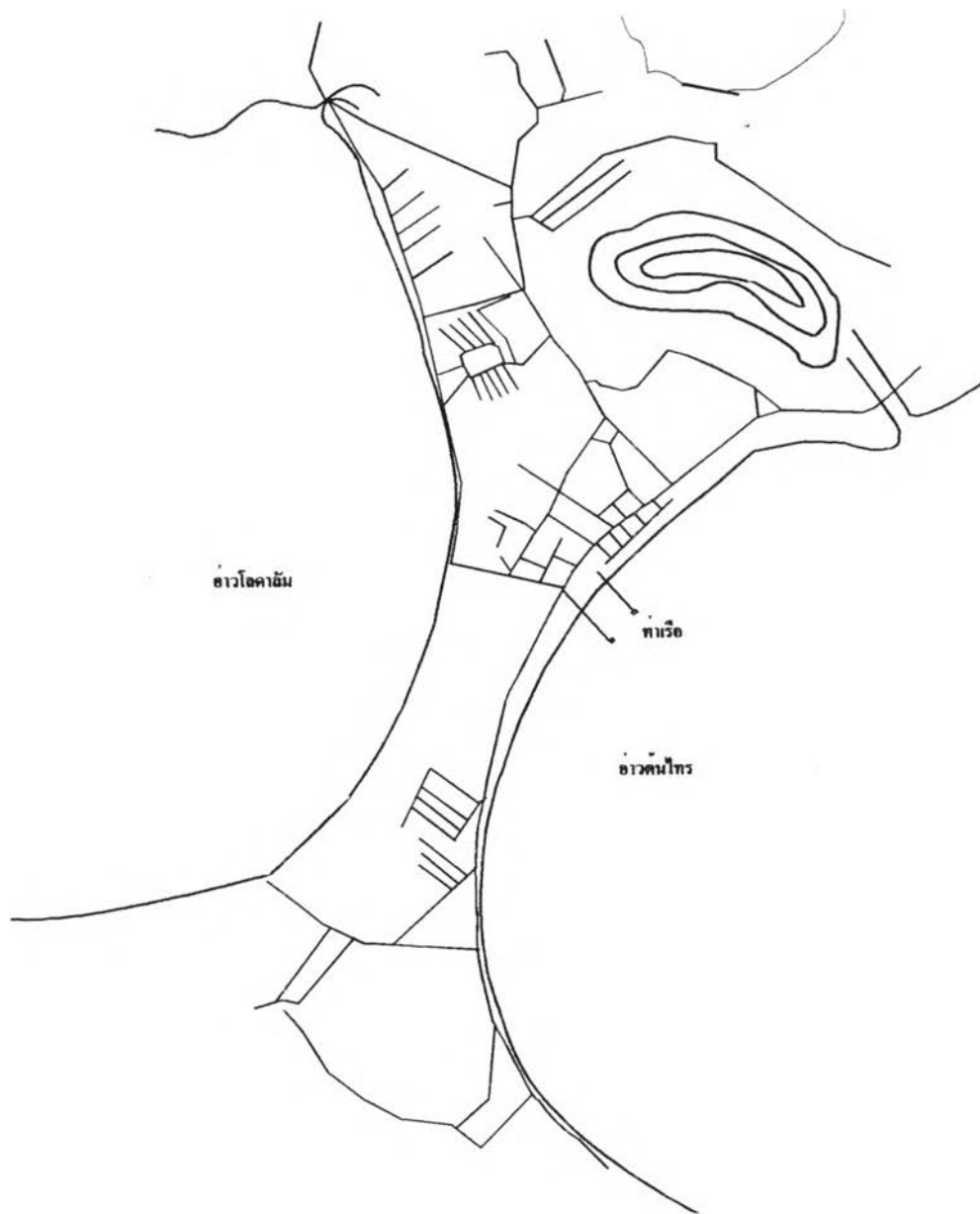
8

4. ทำเทียบเรือของคาบาน่า

นอกจากการเดินทางโดยเรือแล้ว เส้นทางเดินเท้ายังนับว่าเป็นเส้นทางหลักที่สำคัญในอดีต เส้นทางเดินทางรอบเกาะสามารถทำได้และใช้เป็นเส้นทางหลักในการติดต่อกับพื้นที่เกาะ แต่ปัจจุบันมีเพียงชาวบ้านในท้องถิ่นเท่านั้นที่ใช้เส้นทางเดินทางในเกาะระหว่างแหลมตงพื้นที่หมู่ 7 มายังอ่าวตันไทร (พื้นที่หมู่ 7) อย่างไรก็ตาม เส้นทางเดินเท้ายังคงมีความสำคัญอยู่มากเพราะในพื้นที่เกาะพีพีไม่มีถนน ทางส่วนใหญ่เป็นทางลัดลงสำหรับเดินทางมีถนนในชุมชนบริเวณตลาดหน้าอ่าวตันไทรเท่านั้นที่มีการพัฒนาเทซิเมนต์เป็นทางเดินที่ถาวร เส้นทางเดินเท้าในปัจจุบันที่สำคัญคือ เส้นทางเดินเท้าภายในชุมชนหาดตันไทร โละบาเกา ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของชุมชนมีเส้นทางหลัก และสายรองดังแผนที่ต่อไปนี้

1. เส้นทางสายหลักของชุมชน เทด้วยคอนกรีต เริ่มต้นจากท่าเรือเกาะพีพี เรื่อยไปจนถึงบริเวณตันไทรใหญ่ บริเวณร้านอาหารตันไทรเป็นที่ตั้งของแหล่งบริการหลัก
2. เส้นทางที่ผ่ากลางหมู่บ้านชุมชน ขนานกับเส้นที่ 1 เป็นที่ตั้งของบ้านของชาวบ้าน และร้านค้าประปราย

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์

— ทางเท้า

มาตราส่วน 0 20 60 100

แผ่นที่ 7 แผนที่แสดง

ทางเดินเท้า อ่าวตันไทร

3. เส้นทางที่เริ่มจากเส้นทางที่ 1 ข้ามไปยังอีกฝั่งของอ่าวโดยเริ่มต้นบริเวณอ่าวตันไทรข้ามพื้นที่ราบกลางเกาะ และเป็นเส้นทางเลียบริมและสามารถแยกไปยังพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของเกาะได้อีก คือ 1. ไปบังกะโลวิวพอยท์ ซึ่งแต่เดิมจะมีทางเดินไปยังอ่าวโละลานาในหมู่ที่ 8

3. แยกไปยังจุดชมวิวของเกาะ

3. แยกเลียบบังกะโลริมนาผ่านยังพื้นที่เพาะปลูกเดิมไปยังโรงเรียนเกาะพีพีที่หาดบ่อผุด

4. เส้นทางเลียบชายหาดจากท่าเรือผ่านไปยังบังกะโลตันไทรเลียบผ่านพีพีคาบานา โฮเต็ลไปยังสถานีอนามัยประจำเกาะ และสิ้นสุดที่บังกะโลตันไทรมีบางส่วนแยกตัดข้ามไปยังบ้านของชาวบ้านที่อยู่ในพื้นที่ทางตะวันตกของอ่าวโละดาลัม

5. เส้นทางต่อจากเส้นทางที่ 1 จากตันไทรใหญ่เลียบชายฝั่งอ่าวตันไทรผ่านสถานีตำรวจไปยังโรงเรียนเกาะพีพี และตัดเข้าบริเวณบังกะโลชมวิว บังกะโลมะพร้าว และไปสิ้นสุดที่หาดยาว ซึ่งเป็นหาดที่พักที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว เส้นทางนี้มีบางช่วงสามารถเดินตัดตามชายหาดได้หากเป็นช่วงเวลาน้ำลง หากน้ำขึ้นก็จะใช้เส้นทางที่ตัดตามแนวป่าเลียบชายทะเล

นอกจากนี้ยังมีเส้นทางย่อยในชุมชนและเส้นทางที่เลียบชายหาดที่สามารถเดินบนชายหาดได้ โดยเฉพาะในหาดโละบาเกาซึ่งเป็นชายหาดที่ยาวโค้งสามารถเดินถึงกันได้ และมีเส้นทางบางเส้นทางที่ชาวบ้านท้องถิ่นเท่านั้นที่รู้จัก และใช้กันแต่ไม่บ่อยนัก

1.4.2 การสื่อสารและการติดต่อสื่อสารกับภายนอก ในเกาะมีไปรษณีย์เอกชนคอยรวบรวม จดหมาย และพัสดุภัณฑ์ต่าง ๆ แก่คนในพื้นที่ โดยมีที่ตั้งอยู่บริเวณตัวตลาดอ่าวตันไทร และในพื้นที่เกาะมีการบริการโทรศัพท์ทางไกล และโทรศัพท์ข้ามทวีปไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวจำนวนมาก โดยสามารถใช้บริการได้ 2 แบบคือ โทรศัพท์ผ่านศูนย์ โดยการสื่อสารแห่งประเทศไทย และโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งจะมีสัญญาณเฉพาะบางจุดเท่านั้น บนเกาะยังไม่มีที่ทำการไปรษณีย์และชุมสายโทรศัพท์ของทางราชการ ในการสื่อสารบริเวณภายในเกาะซึ่งมีระยะที่ไม่ไกลมากนัก มักจะมี การใช้วิทยุสื่อสาร (วิทยุมือถือ) ติดต่อระหว่างกัน ปัจจุบันการสื่อสารของเกาะพีพีนับได้ว่ามีความทันสมัยและสะดวกสบาย ปัญหาด้านการสื่อสารมีน้อยแต่อัตราค่าบริการในการสื่อสารจะมีอัตราค่อนข้างสูง ไม่นานมานี้มีการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่เกาะพีพีโดยใช้ระบบสัญญาณดาวเทียม 1 แห่งโดยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

1.4.3 น้ำใช้ น้ำใช้บนเกาะพีพีนั้น แหล่งน้ำส่วนใหญ่เป็นบ่อน้ำตื้นและบางแห่งใช้น้ำดิบจากภูเก็ต บ่อน้ำตื้นจะมีการขุดเจาะทั่วไปในบริเวณใกล้ชายฝั่ง มีการขุดเจาะมากบริเวณอ่าวตันไทร โดยจะมีความลึกประมาณ 3-4 เมตร ส่วนใหญ่จะมีน้ำไหลตลอดปี โดยเฉพาะบริเวณตาน้ำใกล้ บังกะโลริมนา คุณภาพน้ำบริเวณใกล้ชายทะเลในช่วงฤดูแล้งจะมีลักษณะเป็นน้ำกร่อยบางครั้ง ถึงกับเค็ม ซึ่งยกเว้นบริเวณริมเขาใกล้บังกะโลริมนาที่ส่วนใหญ่จะจัดตลอดปี ในช่วงฤดูแล้งเดือน มีนาคม-เมษายนน้ำจะมีความเค็ม จนบางครั้งทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำเนื่องจากเป็นช่วงฤดูท่องเที่ยวมีผู้คนใช้น้ำจำนวนมาก ปริมาณน้ำที่กักเก็บตามธรรมชาติไม่เพียงพอจึงทำให้น้ำทะเลรุกเข้ามาแทนที่ ดังนั้นในบางพื้นที่โดยเฉพาะแหลมตงซึ่งมีปริมาณน้ำน้อย จึงจำเป็นต้องสั่งซื้อน้ำดิบจากภูเก็ตมาใช้ ส่วนในสถานประกอบการบางแห่งก็ได้ ออกแบบอาคารไว้ให้สามารถกักเก็บน้ำฝนที่ตกสามารถใช้ได้ตลอดปี บางสถานประกอบการก็จะ ซื้อที่ดินบริเวณที่สามารถขุดบ่อได้และทำการขุดเจาะเอาน้ำมาใช้ในสถานบริการ ส่วนน้ำใช้ในกลุ่มผู้ประกอบการร้านค้าอยู่นั้น จะมีการทำประปาโดยสูบน้ำเก็บในถังสูง และจ่ายน้ำผ่านท่อประปาแจกจ่ายไปยังผู้ประกอบการต่าง ๆ โดยอัตราค่าบริการยูนิตละ 3 บาท ในกลุ่มของชาวบ้านที่อาศัยบนเกาะจะมีบ่อน้ำเป็นของตนเอง โดยจะเป็นบ่อน้ำตื้นใช้อุปโภคบริโภคไม่ปะปนกับของผู้ประกอบการ บ่อน้ำของชาวบ้านนี้จะมีความสำคัญ มักไม่ให้ผู้อื่นหรือคนต่างถิ่นมาใช้ ทำให้การใช้น้ำจะจำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มของตน และบ่อใครบ่อมัน บ่อน้ำ ของชาวบ้านนี้มีกระจายทั่วเกาะ โดยในบ่อหนึ่ง ๆ จะมี 2-3 ครัวเรือนใช้น้ำร่วมกัน ซึ่งจะอยู่กลางกลุ่มบ้านต่าง ๆ

ปัญหาความขาดแคลนน้ำเป็นปัญหาใหญ่ของพื้นที่ ส่งผลต่อสภาพความเป็นอยู่ของคนในชุมชนและสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของพื้นที่ ทำให้ทางจังหวัดได้ทำการพัฒนาอ่างเก็บน้ำโดยใช้งบประมาณจังหวัดบริเวณเชิงเขาบริเวณใกล้เคียงกับบังกะโลริมน้ำ โดยมีเนื้อที่อ่างเก็บน้ำประมาณ 0.5 ตารางกิโลเมตร โดยมีการสร้างเป็นทำนบสูง 120 เมตร โดยสร้างเป็นคันดินกว้าง 17 เมตร ระดับสูงของทำนบดิน 17 เมตร ระดับน้ำสูงสุด 15.5 เมตร ระดับการกักเก็บน้ำ 15 เมตร มีความจุ 21,000 ลูกบาศก์เมตร นอกจากนี้ยังมีบ่อพักน้ำมีรัศมี 8 เมตรลึก 2-3 เมตร 8 จุด โดยใช้งบประมาณทั้งสิ้นรวมทั้งค่าที่ดิน 18.36 ล้านบาท ของอ่างเก็บน้ำที่สร้างขึ้นมีการรั่วซึมไม่สามารถกักเก็บน้ำได้จนถึงฤดูแล้ง ทำให้ในฤดูแล้งมีปัญหาการขาดแคลนน้ำบางพื้นที่ยังปรากฏอยู่ แม้ว่าทางกรมชลประทานได้ทำการซ่อมแซมและปูพื้นด้วยพลาสติกในอ่างเก็บน้ำเมื่อปลายปี พ.ศ. 2536 ปรากฏว่ายังคงมีการรั่วซึมอยู่โดยเชื่อว่าน้ำในอ่างเข้าไปเสริมกับน้ำบาดาลใต้พื้นดิน ดังนั้นเมื่อมีการสูบน้ำบาดาลมาใช้การกักเก็บน้ำก็ไม่ได้ผล ในส่วนของน้ำดื่มนี้ เกาะพีพีมีโรงงานผลิตน้ำดื่มและน้ำแข็ง 1 แห่ง โดยนำน้ำจากในเกาะมาผลิตเป็นน้ำแข็ง สำหรับบริโภคภายในเกาะ

ตารางที่ 12 แสดงอัตราการเก็บเงินค่าขยะ

ประเภท	เงินที่เก็บ/เดือน
บังกะโล / เกสเฮ้าส์	4,500-300 แล้วแต่ขนาด
ร้านอาหาร	3,000-400 แล้วแต่ขนาด
ข้าวแกง	300-50
ร้านขายผ้า อาหาร	300
แผงลอย	200-100
อื่น ๆ (ร้านค้า)	1,000-300
ไคร้วิ่ง (ค่าน้ำ)	500-300
ทัวร์	300
เรือนของ	600
เรือท่องเที่ยว (ภูเก็ต)	5,000
เรือโดยสารจัดเก็บรายวัน	200-100
เรือท่องเที่ยวอื่น ๆ (รายวัน)	200

ที่มา : อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

โดยการจัดเก็บขยะจะจัดเก็บเป็นประจำ และมีการขนถ่ายออกจากเกาะในช่วงกลางคืนนำขึ้นฝั่งที่จังหวัดกระบี่และทำการฝังกลบต่อไป

ในส่วนของกระบายน้ำ ปัจจุบันเกาะพีพี มีการระบายน้ำโดยตรงลงสู่แหล่งน้ำตามธรรมชาติ จึงอาจก่อให้เกิดปัญหามลพิษได้ ในอนาคต มีแต่เพียงโรงแรมขนาดใหญ่เท่านั้นที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ทางภาครัฐโดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำลังดำเนินการสร้างบ่อบำบัดน้ำเสยรวมของชุมชน ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นดำเนินการ

1.4.6 การบริการสังคม

1.4.6.1 โรงเรียน เกาะพีพีมีโรงเรียน 2 แห่งคือ โรงเรียนบ้านแหลมตง ตั้งอยู่ ทางเหนือของเกาะบริเวณบ้านแหลมตง โดยเป็นโรงเรียนชั้นประถม สอนนักเรียนในหมู่บ้านลูกชาวทะเลและชาวบ้าน และโรงเรียนบ้านเกาะพีพี ตั้งอยู่บริเวณหมู่ 7 บ้านเกาะพีพี บริเวณหาดบ่อหิน ซึ่งมีทั้งชั้นประถมและชั้นมัธยม โดยมีนักเรียนทั้งสิ้น ประมาณ 120 คน ครู

9 คน และเมื่อเด็กนักเรียนสำเร็จการศึกษาในพื้นที่แล้ว มีบางส่วนเข้าไปเรียนหนังสือต่อยังอำเภอกระบุรี

1.4.6.2 การรักษาพยาบาล เกาะพีพีมีสถานรักษาพยาบาลเอกชน (ไม่ เป็นทางการ) 1 แห่ง บริเวณตลาด ต้นไทร และสถานีอนามัยตำบล 1 แห่ง ซึ่งมีขอบเขตความรับผิดชอบ 2 หมู่บ้านมีบุคลากรสาธารณสุขในพื้นที่ 3 คน โดยจะให้บริการสาธารณสุขพื้นฐานแก่ชุมชนและให้การรักษาระดับพื้นฐาน หากผู้ป่วยมีอาการหนักก็ต้องเหมาเรือส่งเข้าไปรักษาตัวในจังหวัด

1.4.6.3 การรักษาความปลอดภัย ในพื้นที่เกาะพีพีมีที่ตั้งของหน่วยงานรักษาความปลอดภัย ในพื้นที่ทั้งสิ้น 3 หน่วยงาน คือ ตำรวจภูธร ซึ่งมีกำลังสับเปลี่ยนเป็นช่วง ช่วงละ 15 วัน โดยมีกำลังเจ้าหน้าที่ 10 คน นอกจากนี้ยังมีตำรวจอาสาซึ่งเป็นชาวบ้านช่วยเหลือตำรวจอีกต่อหนึ่ง โดยมีป้อมยามตำรวจ 3 แห่ง คือ สุดปลายของอ่าวตันไทรที่เชื่อมต่อไปยังอ่าวบ่อหิน จุดตรวจบริเวณท่าเรือเกาะพีพี และบริเวณแหลมตงตำรวจน้ำ ซึ่งจะอยู่บริเวณอ่าวบ่อหิน บริเวณใกล้เคียงกับมัสยิดและโรงเรียนบ้านเกาะพีพี ตำรวจท่องเที่ยวจะมีที่ทำการอยู่ในชุมชนอ่าวตันไทร นอกจากตำรวจแล้ว ในกลุ่มผู้ประกอบการขนาดใหญ่จะมีพนักงานดูแลความปลอดภัยในพื้นที่ของตนเอง

1.4.6.4 การบริการการเงิน ในพื้นที่เกาะมีสถานบริการทางการเงินของภาครัฐ 1 แห่ง คือจุดแลกเปลี่ยนเงินของธนาคารกรุงไทยอยู่บริเวณอ่าวตันไทร แต่ในบริการทางการเงินด้านอื่นผู้คนในเกาะต้องไปใช้บริการในตัวเมือง

1.4.6.5 มัสยิด ชาวบ้านบนเกาะพีพีส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เป็นชาวไทยมุสลิม ซึ่งในปัจจุบันยังคงปฏิบัติตามศาสนาอย่างเคร่งครัด โดยในพื้นที่เกาะพีพีมี มัสยิด 2 แห่ง อยู่บริเวณหาดบ่อหินและอ่าวตันไทรใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และมีโต๊ะครูประจำหมู่บ้านเป็นผู้ประกอบพิธี ส่วนพื้นที่ฝั่งศพก็จะอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับมัสยิดในปัจจุบัน ภายหลังเมื่อการท่องเที่ยวเข้าไปในพื้นที่เกาะพีพี ทำให้ผู้ประกอบการจากภายนอกเข้าไปอยู่ในพื้นที่ส่งผลให้ในพื้นที่มีคนไทยพุทธเพิ่มขึ้น ระเบียบที่เคร่งครัดของเกาะบางอย่างได้ถูกละเลยจากอดีตลงบ้าง

ในกลุ่มของชาวเลก็ยังคงมีความเชื่อดั้งเดิมอยู่ ความเป็นอยู่ลักษณะพิธีกรรมบางอย่างก็ยังคงอยู่ แต่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะด้านต่างๆไปบ้าง เนื่องจากการติดต่อกับคนภายนอกที่อพยพเข้าไปอยู่ในพื้นที่

2. ลักษณะทางเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของพื้นที่เกาะพีพีขึ้นอยู่กับการท่องเที่ยวเป็นหลัก รองลงมาได้แก่ การทำประมงและการเกษตร จากสภาพพื้นที่ของเกาะพีพีความสวยงามประกอบกับเป็นจุดศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในหมู่เกาะใกล้เคียง ทำให้ธุรกิจต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้มีจำนวนมาก จากการสำรวจของทางอำเภอเมืองกระบี่พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่มีอาชีพรับจ้างเกี่ยวกับการท่องเที่ยวร้อยละ 44.35 และรองลงมาคือ ค้าขายและประมง โดยคิดเป็นร้อยละ 32.25 และ 15.72 ตามลำดับ การเปลี่ยนแปลงอาชีพที่สำคัญของชาวบ้านบนเกาะพีพีคือการเปลี่ยนแปลงอาชีพประมง ซึ่งแต่เดิมถือได้ว่าเป็นอาชีพหลักที่มีความสำคัญต่อมากลุ่มคนที่มีอาชีพประมงเปลี่ยนอาชีพไปเป็นรับจ้างเพื่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะกลุ่มพวกขับเรือหางยาวรับจ้าง

เมื่อเราเปรียบเทียบโครงสร้างทางอาชีพของชาวบ้านบนเกาะพีพี พบว่าก่อนการท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่อย่างเต็มรูปแบบ ชาวบ้านประกอบอาชีพประมงมากที่สุด รองลงมาคือรับจ้างทั่วไป โดยจากการเปรียบเทียบตารางการเปลี่ยนแปลงอาชีพของชาวบ้าน พบว่าอาชีพการประมงลดลง ร้อยละ 39.43 อาชีพทำการเกษตรลดลง ร้อยละ 6.14 ในขณะที่อาชีพค้าขายและรับจ้างทั่วไปเพิ่มขึ้นร้อยละ 32.25 และ 20.25 ตามลำดับโดยพิจารณาจากตาราง

ตารางที่ 13 แสดงสัดส่วนการเปลี่ยนแปลงอาชีพของชุมชนเกาะพีพี

อาชีพ	พ.ศ.2533(%)	พ.ศ.2538(%)	การเปลี่ยนแปลง
การประมง	55.2	15.72	-39.48
การเกษตร	13.8	7.66	-6.14
ค้าขาย	-	32.25	+32.25
รับจ้างทั่วไป	24.1	44.35	+20.25
อื่น ๆ	6.9	-	+6.9

ที่มา : 1. แผนการจัดการอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา หมู่เกาะพีพี

2. อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

จากการสำรวจการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ กรมศึกษาเกาะพีพี พ.ศ. 2535 พบว่า รายได้เฉลี่ยของคนบนเกาะอยู่ในระดับ 36,880 บาทต่อปี ในขณะที่ปี พ.ศ.2537 รายได้เฉลี่ยของประชากรท้องถิ่นมีรายได้เฉลี่ยถึง 145 บาท/วัน/คน หรือคิดเป็น

52,925 บาทต่อปี โดยมีอัตราการเพิ่มรายได้เฉลี่ยต่อปี ร้อยละ 21 ซึ่งนับว่าเป็นอัตราที่สูงมากเป็นผลเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอาชีพในพื้นที่อาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นที่นิยม อาชีพเดิมคือประมงและการเกษตร ซึ่งได้ลดบทบาทความสำคัญลงมากในปัจจุบัน

ด้านพาณิชย์กรรมและการบริการในพื้นที่เกาะพีพีเป็นไปเพื่อจุดประสงค์หลักในการบริการ ตอบสนองต่อนักท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยชุมชนมีสถานบริการทั้งสิ้น กว่า 120 แห่ง มีธุรกิจโรงแรม เกสเฮ้าส์ 25 แห่ง สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ถึงประมาณ 1,000 ห้องพัก ซึ่งทำให้ภายในชุมชนมีสภาพเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก ทำรายได้ให้กับจังหวัดกระบี่ปีละประมาณ 540 ล้านบาท

ความสวยงามของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เกาะพีพีทั้งบนบกและในทะเล เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้เข้ามาท่องเที่ยว ทำให้อุปทานทางการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วในช่วงที่ผ่านมา การท่องเที่ยวได้ดึงดูดนักธุรกิจและนักลงทุนที่ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวขยายตัวเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น โดยกลุ่มนักธุรกิจที่เข้ามาประกอบกิจกรรมในพื้นที่ส่วนมากเป็นผู้ทำธุรกิจอื่น ๆ อยู่ก่อนแล้ว จึงเข้ามาลงทุน ส่วนมากเป็นการร่วมลงทุนในกลุ่มญาติพี่น้อง

ส่วนการดำเนินธุรกิจในพื้นที่สำคัญ คือ ธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพี มีธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกระจุกตัวอยู่บริเวณชุมชนอ่าวตันไทรเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะธุรกิจทางด้านบริการการท่องเที่ยว ส่วนธุรกิจเกี่ยวกับที่พักก็มีการกระจายตัวอยู่ตามบริเวณต่าง ๆ ของเกาะ

2.1 ประเภทธุรกิจร้านค้าเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว โดยแบ่งออกได้ ดังนี้

2.1.1 ธุรกิจเกี่ยวกับที่พักนักท่องเที่ยว ธุรกิจที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวบนเกาะพีพีมีทั้งสิ้นกว่า 32 แห่ง โดยเป็นโรงแรม และบังกะโล 26 แห่ง และเกสเฮ้าส์ 6 แห่ง ในพื้นที่มีธุรกิจเกี่ยวกับที่พักจดทะเบียนขออนุญาตดำเนินการโรงแรมในปี 2537 ทั้งสิ้น 23 แห่ง (ที่มา : บัญชีรายชื่อโรงแรมที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการโรงแรมประจำปี 2537 เขตอำเภอเมืองกระบี่) ส่วนที่เหลือ ยังไม่ได้ขออนุญาต โดยกลุ่มธุรกิจที่พักนักท่องเที่ยวแบ่งออกตามจำนวนห้องพัก พบว่า ห้องพักส่วนใหญ่จะมีขนาดห้องไม่เกิน 80 ห้อง ในการจดทะเบียน ราคาห้องพักขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว ราคาห้องพักในฤดูกาลท่องเที่ยวจะมีราคาแพงกว่าห้องพักนอกฤดูกาลท่องเที่ยว การลงทุนในกิจการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว นั้น ผู้ประกอบการมี 2 กลุ่มคือ กลุ่มคนในพื้นที่และกลุ่มคนนอกพื้นที่ กลุ่มคนในพื้นที่มักประกอบกิจการที่พักขนาดเล็ก และเป็นการทำธุรกิจภายในครอบครัว ทำกิจการในพื้นที่ของตนเองซึ่งในอดีตผู้ ประกอบกิจการกลุ่มนี้มีจำนวน

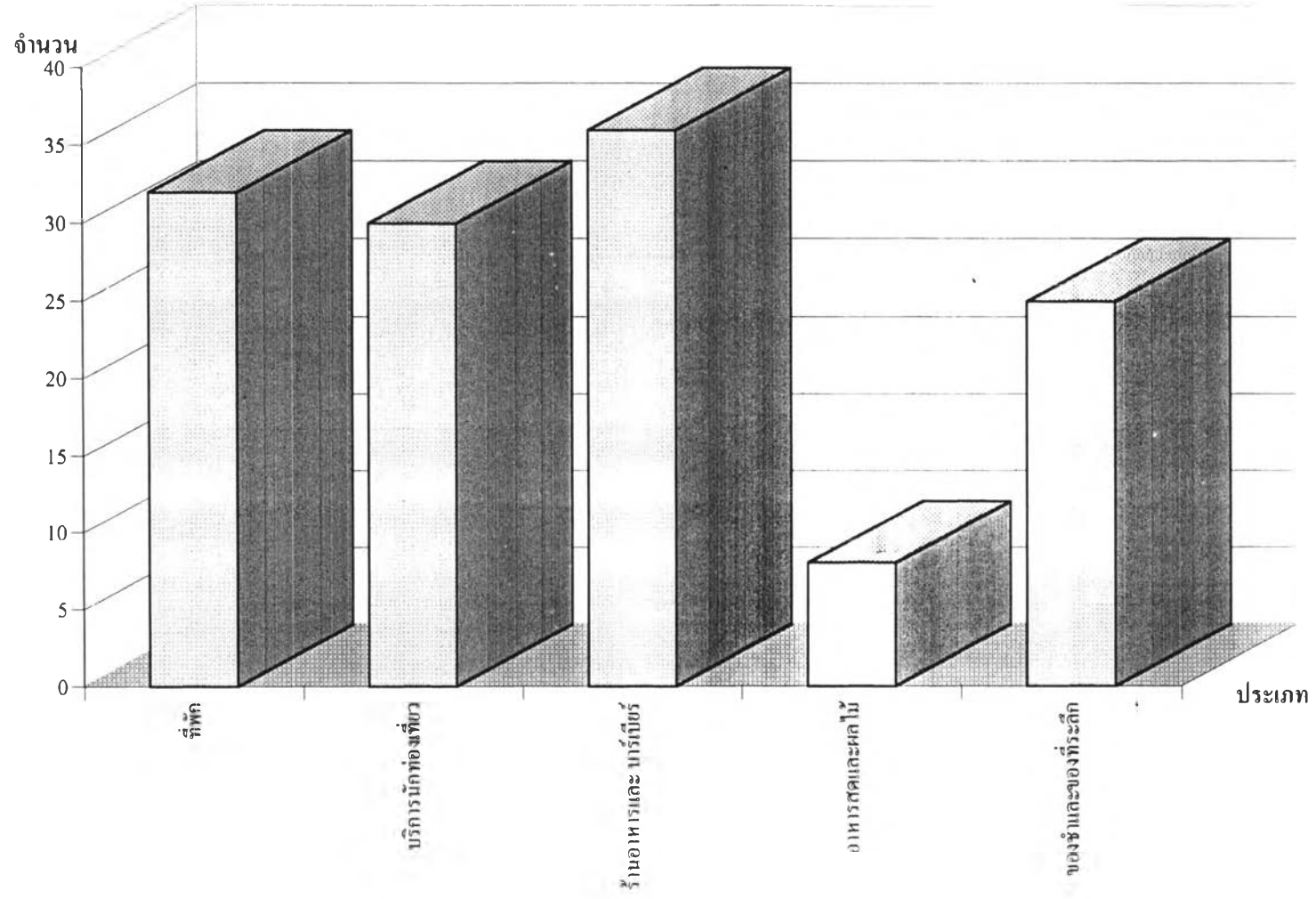
ตารางที่ 14 แสดงธุรกิจในพื้นที่เกาะพีพี

ประเภทธุรกิจ		หน่วย
ที่หัก	บังกะโล/โรงแรม	26
	เกสเฮาส์	6
บริการนักท่องเที่ยว	ทัวร์	17
	ดำน้ำ	13
	ร้านอาหาร	19
	ก๋วยเตี๋ยว/ข้าวแกง	7
	สัมดำไก่อ่าง	4
	อาหารสด	4
	ผลไม้	4
	ของชำ	6
	ผ้าเบ็ดตก	3
	ขายผ้า/เสื้อผ้า	13
	ของที่ระลึก	3
	บาร์เบียร์	6
	เรือ	เรือหางยาว
เรือลากร่ม		1
เรือเร็วลากกล้วย		8
เรือท้องกระจก		9

ที่มา จากการรวบรวมของคณะกรรมการหมู่บ้าน เกาะพีพี(พ.ศ. 2537)

แผนภูมิที่ 1 แสดงธุรกิจในพื้นที่เกาะพีพี

มากแต่ต่อมา ได้ลดจำนวนลงเนื่องจากการขาดทักษะ และความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับธุรกิจที่พึงจูงใจขายให้แก่คนภายนอกหรือให้คนภายนอกพื้นที่เช่ากิจการ กลุ่มคนนอกพื้นที่เป็นกลุ่มคนที่เข้ามาลงทุนเกี่ยวกับที่พักรุ่นต่อจากกลุ่มคนในพื้นที่ โดยมีการลงทุนในแต่ละแห่งจำนวนมากมักเป็นนักธุรกิจที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ภูเก็ต กระบี่ หรือจากกรุงเทพมหานคร กลุ่มนี้มักประกอบธุรกิจอย่างอื่น ๆ อยู่แล้ว ภายหลังจึงเข้ามาลงทุนทางการท่องเที่ยว และมักจะมีธุรกิจหลายอย่างในพื้นที่ หรือบางคนมีธุรกิจบังกะโล และที่พักหลายแห่งหลายระดับราคาบนพื้นที่เกาะ หากมองในแง่การกระจุกตัวของที่พักท่องเที่ยว พบว่า ธุรกิจนี้มักจะอยู่ตาม แนวชายหาดที่มีความลาดชันไม่มากนัก การเข้าถึงสะดวก เช่น ในพื้นที่แหลมตง เป็นธุรกิจที่ พักราคาแพงระดับสูง ในพื้นที่อ่าวตันไทรโละบาเกา เป็นพื้นที่ที่มีทั้งที่พักราคาแพงและปานกลาง-ต่ำ ขึ้นอยู่กับทำเลที่ตั้งธุรกิจที่พักราคาถูกมักกระจายในพื้นที่อ่าวบ่อหินเรื่อยไปจนถึงหาดยาว

2.1.2 ธุรกิจร้านค้า / ร้านอาหาร และบริการด้านอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ธุรกิจจำนวนนี้จะกระจุกตัวอยู่บริเวณชุมชนอ่าวตันไทรเป็นหลัก โดย ร้านค้า / กิจกรรมทางเศรษฐกิจกว่า 90% ของพื้นที่อยู่ในบริเวณถนนสายหลักของชุมชน ผู้ประกอบการมักจะเป็นผู้ประกอบการรายย่อยเข้ามาเช่าหรือซื้อที่ร้านค้าเพื่อทำกิจกรรม

ธุรกิจที่พบมากที่สุดในกลุ่มธุรกิจรายย่อย คือ ร้านอาหารซึ่งมีกว่า 19 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารทะเลไว้บริการนักท่องเที่ยว รองลงมาได้แก่ ธุรกิจทัวร์ซึ่งทั้งหมด 17 แห่ง ธุรกิจขายเสื้อผ้าและของที่ระลึก 16 แห่ง ธุรกิจค่าน้ำมีทั้งสิ้น 13 แห่ง

ผู้ประกอบการธุรกิจรายย่อยนี้ มีทั้งคนไทยและชาวต่างชาติโดยคนไทยส่วนใหญ่เป็นคนนอกพื้นที่ แต่เป็นคนในพื้นที่ภาคใต้เสียส่วนใหญ่ ส่วนชาวต่างชาติที่เข้ามาประกอบธุรกิจ มักจะประกอบธุรกิจเฉพาะด้าน เช่น เป็นครูสอนดำน้ำ สอนปีนเขา โดยส่วนใหญ่จะเข้ามาอยู่ไม่นานแต่บางรายอาจอยู่หลายปี

2.1.3. ธุรกิจด้านอื่นในพื้นที่นอกจาก ธุรกิจเด่น 2 อย่างข้างต้น คือ ธุรกิจเกี่ยวกับการเดินเรือ แบ่งออกได้ คือ

- เรือรับส่งนักท่องเที่ยว เรือโดยสาร ซึ่งมีบริษัทใหญ่ 2-3 บริษัท ได้แก่ P.P Family ซึ่งเป็นบริษัททัวร์และเดินเรือระหว่างกระบี่-พีพี เรือในกลุ่มบริษัทส่งเสริม และ P.P Cabana เรือโดยสารทั้งพีพี-กระบี่และพีพี-ภูเก็ต นอกจากนี้ยังมีเรือรับส่งผู้โดยสารรายย่อยอีก

- เรือหางยาวรับส่งนักท่องเที่ยวในพื้นที่ ผู้ประกอบการเรือหางยาวส่วนใหญ่ เป็นคนในพื้นที่หรือคนที่อยู่ในหมู่เกาะใกล้เคียง เรือหางยาวบริการนักท่องเที่ยวทั้งเกาะมี ประมาณ 250 ลำ

- เรือทัวร์สำหรับนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นเรือมา จากภูเก็ตนำทัวร์ One-Day Tour คือ มาเช้าเย็นกลับ ซึ่งจะเป็นเรือที่เข้ามาในเกาะช่วงกลางวัน ให้ลูกทัวร์รับประทานอาหารบนเกาะ

- เรือรับจ้างบริการนักท่องเที่ยว ซึ่งเรือจำพวกนี้มีทั้งที่เป็นเรือสปีด

รับจ้าง นักท่องเที่ยวไปดำน้ำหรือท่องเที่ยวรอบเกาะ เรือจำพวกนี้รวมทั้งเรือลากร่ม และเรือลากกล้วย นอกจากนี้ ยังมีเรือท่องเที่ยวบริการนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยว ที่มา กับทัวร์ One-Day Tour เรือท่องเที่ยวในเกาะพีพีมีด้วยกัน 9 ลำ ธุรกิจบนพื้นที่เกาะพีพี ทั้งหมด มี 397 ราย โดยกลุ่มใหญ่ได้แก่ กลุ่มธุรกิจโรงแรม/ ที่พักนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นแหล่งรายได้หลักของเกาะ นอกจากนี้ธุรกิจรายย่อยก็เป็นธุรกิจที่สำคัญในการดำเนินกลไกหลักทางเศรษฐกิจของเกาะพีพี มีการคาดประมาณว่าธุรกิจด้านต่าง ๆ บนเกาะพีพี ทำรายได้เข้าสู่จังหวัดจำนวนมาก โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เฉลี่ยประมาณวันละ 3,000 คน (รายงานความเหมาะสมทางผังเมืองเพื่อประกอบการจัดตั้งสุขาภิบาลเกาะพีพี)

บทบาทการท่องเที่ยวที่มีต่อเกาะพีพี

1. การท่องเที่ยวในจังหวัด

การท่องเที่ยวนับได้ว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อจังหวัดกระบี่ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เป็นอันมาก จากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ความสวยงามของสภาพแวดล้อม ประกอบกับจังหวัดกระบี่ตั้งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน และทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีมากทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังพื้นที่จังหวัดกระบี่นั้นมีจำนวนมากในปี ล่าสุดจากการศึกษาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในปี พ.ศ.. 2537 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,318,768 คน โดยแบ่งเป็นนักท่องเที่ยว 623,276 คน นักทัศนาจร 36,108 คน และ ผู้เยี่ยมเยือน 659,384 คน โดยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 833,010 คน และชาวต่างประเทศ 485,758 คน

การเข้ามาของนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดกระบี่ทำให้เกิด การขยายตัวทางธุรกิจ การท่องเที่ยวมีการสร้างที่พักและธุรกิจต่าง ๆ ต่อเนื่องอย่างมากมาในปี พ.ศ. 2535 พบว่าจังหวัดกระบี่มีห้องพักสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งหมดกว่า 5,044 ห้อง ธุรกิจการท่องเที่ยวได้ทำรายได้แก่จังหวัดกระบี่นักท่องเที่ยว นักทัศนาจร และผู้เยี่ยมเยือนของจังหวัดกระบี่ มีจำนวน 1,318,768 คน (จากการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวในภาคใต้

จังหวัด	นักท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้เยี่ยมเยือน	รวม
กระบี่	623,276	36,108	658,384	1,318,768
ตรัง	187,360	74,516	261,876	523,260
นครศรีธรรมราช	756,766	348,343	1,105,142	2,210,251
นราธิวาส (อ.สุไหงโกลก)	456,905	123,215	578,120	1,156,240
ภูเก็ต	2,093,192	25,871	2,119,063	4,238,128
สงขลา (หาดใหญ่)	1,721,771	352,557	2,074,328	4,148,656
สุราษฎร์ธานี (อ.เกาะสมุย)	537,125	14,987	551,312	1,102,624
อ.เมืองสุราษฎร์ธานี	601,879	59,163	661,042	1,322,084
รวม	6976.307	1,003,960	8,010,267	16,020,534

ระบบการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่นั้น เป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวในกลุ่มการท่องเที่ยวแถบทะเลอันดามัน โดยเป็นส่วนหนึ่งที่มีการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในกลุ่มภูเก็ต ส่งผลให้นักท่องเที่ยวในพื้นที่บางส่วนเดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดใกล้เคียง

การศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนา และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเกาะลันตาจังหวัดกระบี่ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล (2535, 4-13,6-7)

แหล่งท่องเที่ยว ภายในตัวจังหวัดกระบี่แบ่งกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 4 กลุ่มด้วยกันคือ

- กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเมือง และอำเภอเขาพนมกิ่งอำเภอเหนือคลองอันได้แก่ หาดนพรัตน์ธารา อ่าวพระนาง สุสานหอย 75 ล้านปี และวัดถ้ำเสือ

- กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวเกาะพีพี (ในผัง โครงสร้างจังหวัดได้รวมไว้กับกลุ่มที่ 1 ได้แก่ กลุ่มการท่องเที่ยวบริเวณหมู่เกาะพีพี ได้แก่ เกาะพีพีดอน เกาะพีพีเล เกาะยูง เกาะไม้ไผ่ เป็นต้น

- กลุ่มท่องเที่ยวบริเวณอำเภอปลายพระยา อำเภออ่าวลึกบริเวณธารโบกขรณี-ถ้ำลอด ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่รองรับนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นหลัก

- กลุ่มเกาะลันตา - อำเภอคลองท่อม เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายหาดเงียบสงบ และแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ รองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศโดยมี

ศูนย์กลางที่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่จำนวนมากส่วนใหญ่ที่เข้ามาจะเป็นผู้เยี่ยมชม เนื่องจากการสำรวจประมาณการนักท่องเที่ยวของสถาบันต่าง ๆ พบว่า แนวโน้มของนักท่องเที่ยวเดินทางมายังจังหวัดกระบี่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดกระบี่ในปี พ.ศ. 2529-2530 , 2535 และ 2537 แยกตามประเภทที่พักพบว่านักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะพักที่โรงแรม เกสเฮาส์และบังกะโล รูปแบบการเดินทางมายังพื้นที่ในปี พ.ศ.2529-2535 นักท่องเที่ยวเดินทางมาโดยรถส่วนตัวในปี พ.ศ. 2537 ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่จังหวัดกระบี่ทั้งชาวไทยและต่างชาติ ร้อยละ 87 เดินทางมาด้วยตนเองส่วนที่เหลือเดินทางโดยผ่านทางบริษัทนำเที่ยวในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังพื้นที่จังหวัดกระบี่ 3 ลำดับแรกคือ แหล่งท่องเที่ยวบริเวณอำเภอเมือง มีนักท่องเที่ยว 164,653 คน รองลงมาคือเกาะพีพี และอ่าวนาง จำนวน 147,868 และ 112,349 คนตามลำดับ

สถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้คนนิยมไปท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่อันดับแรก คือ เกาะพีพี คิดเป็นร้อยละ 42.75 รองลงมาคือตัวเมืองกระบี่ อ่าวนาง และสุสานหอยคิดเป็นร้อยละ 22.17 20.89 และ 17.76 ตามลำดับ และจากข้อมูลของอุทยานแห่งชาติ ผู้เข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่ เกาะพีพี และเขตอุทยานมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปในพื้นที่ปี พ.ศ. 2536 มีทั้งสิ้น 570,874 คน

และจากการศึกษาของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พบว่าการท่องเที่ยวเกาะพีพีเติบโตอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะช่วงปีหลัง พ.ศ. 2534-2536 มีผู้คนเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะเกินกว่า 30,000 คน

จากการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2537 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเกาะพีพีทั้งสิ้น 112,349 คน นักท่องเที่ยวจะเข้ามาในพื้นที่เกาะสูงใน 2 ช่วงด้วยกันคือ ช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม และช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน โดยเดือนที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่เกาะมากที่สุดคือเดือนมกราคม โดยมีนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 16,746 คน โดยนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่เกาะพีพีส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ คือ 61,096 คน ในขณะที่คนไทยเข้ามาท่องเที่ยว 51,253 คน ในกลุ่มของชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพีนักท่องเที่ยวยุโรปมีจำนวนมากที่สุดคือ 36,421 คน รองลงมาคือนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศเอเชีย 7,262 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32 และร้อยละ 6 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดตามลำดับ นักท่องเที่ยวชาวไทยจะเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพีมากที่สุดในเดือนเมษายน ในขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพีมากที่สุดในเดือนสิงหาคม ส่วนช่วงที่นักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่เกาะน้อยคือ ช่วงเดือนพฤษภาคมและกรกฎาคม ซึ่งเป็นช่วงฤดูฝนช่วงแรกในพื้นที่ที่มีฝนตกหนักในพื้นที่

ตารางที่ 16

จำนวนผู้เข้าไปยังเขตอุทยานแห่งชาติในจังหวัดกระบี่ ปีงบประมาณ 2531-2536 (ตุลาคม-กันยายน)

ปีงบประมาณ	หาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี	เขานมเบญจา	ธารโบกขรณี
2530	268,656	13,454	237,778
2531	292,096	20,651	193,660
2532	217,458	22,409	255,440
2533	167,402	27,558	315,694
2534	735,667	28,593	261,966
2535	403,418	27,964	230,794
2536	570,854	40,018	208,179

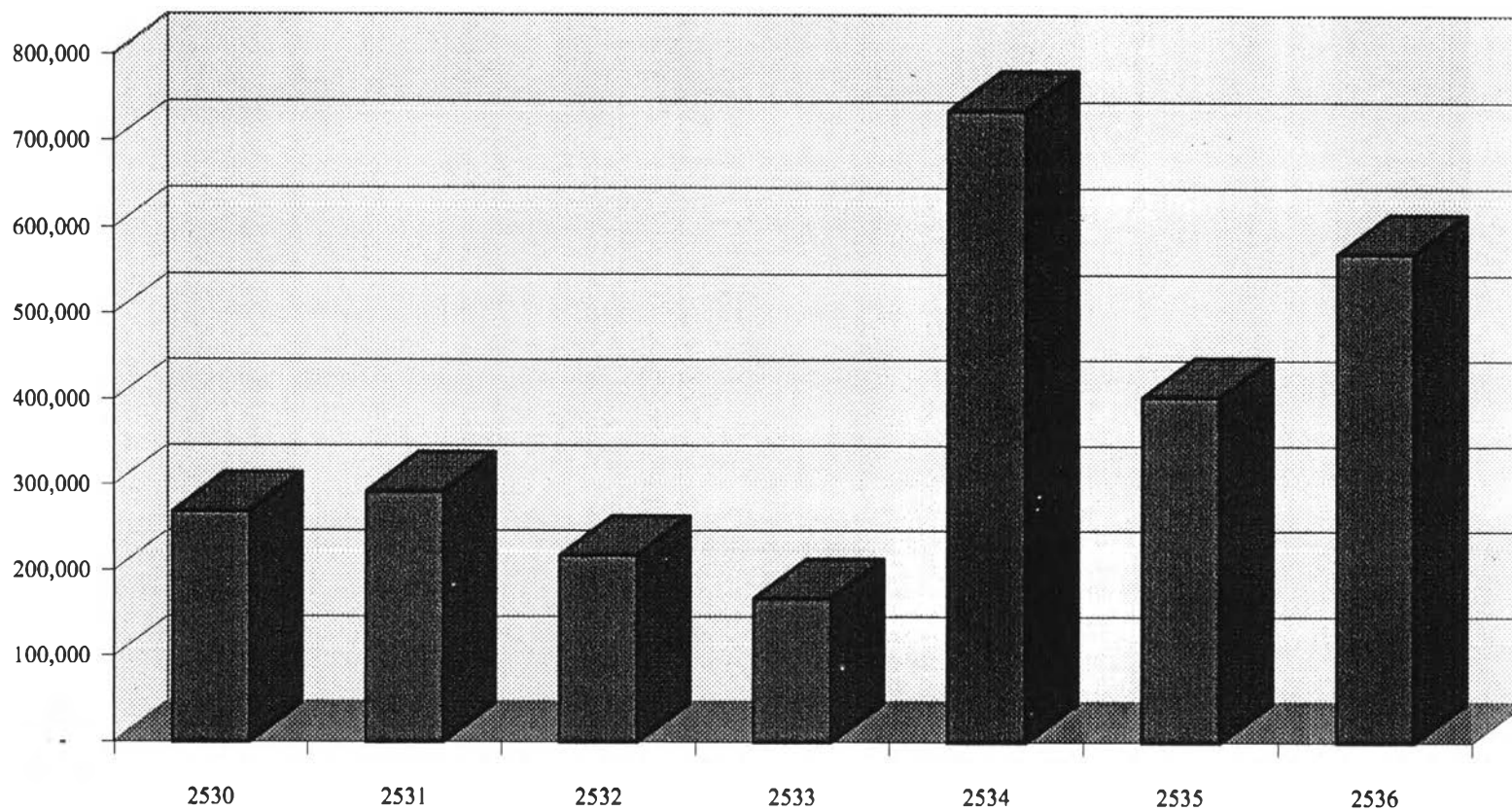
ที่มา: กองอุทยานแห่งชาติกรมป่าไม้

หมายเหตุ: อุทยานแห่งชาติเกาะลันตาไม่มีสถิติข้อมูล

แผนภูมิที่ 2

กราฟแสดงจำนวนผู้เข้าไปยังอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี ปี พ.ศ.2530-2536

คน

ปี พ.ศ.

ตารางที่ 161 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพักบนเกาะพีพี ปี พ.ศ. 2537

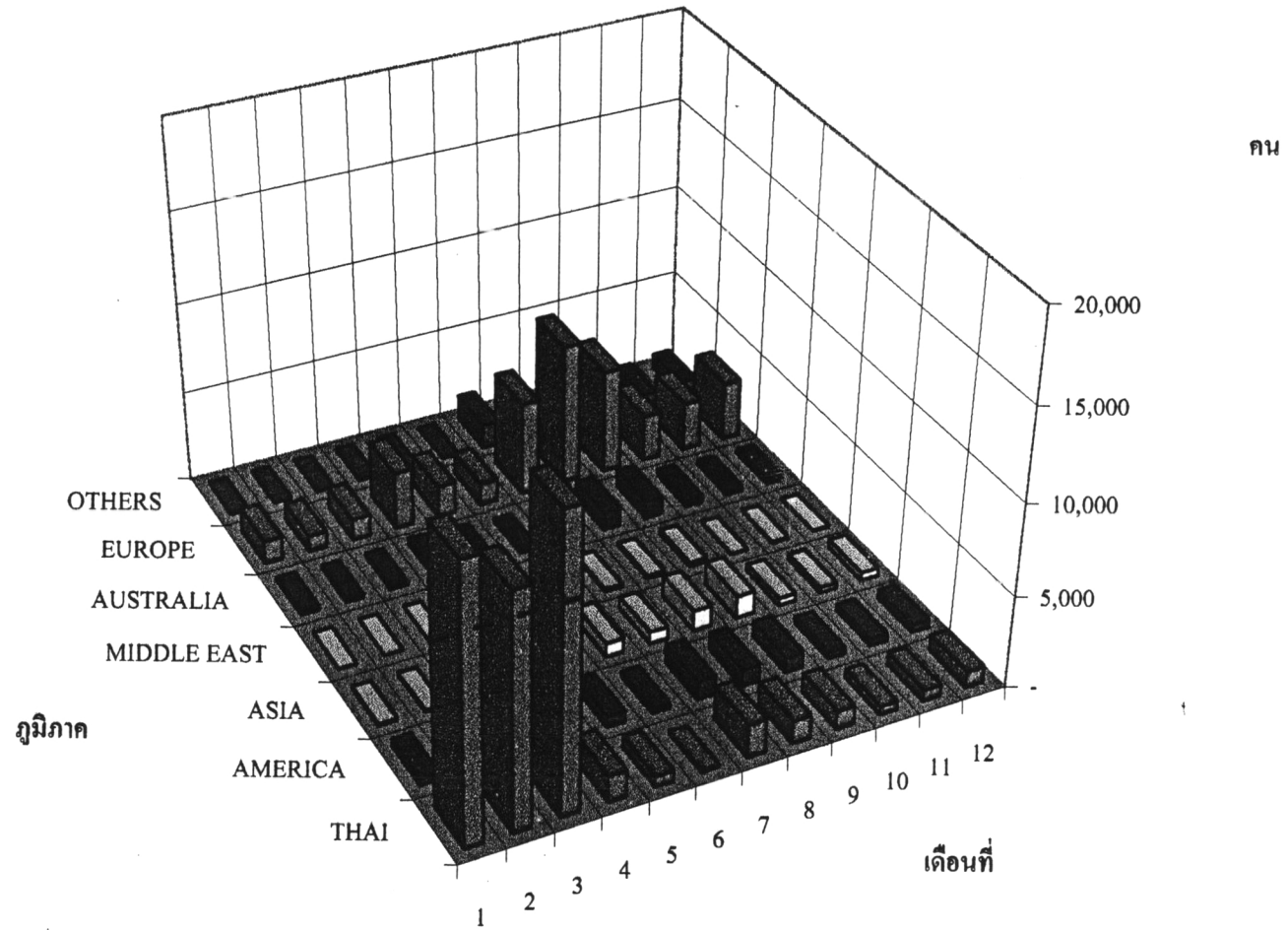
PEE PEE ISLAND

(GUEST ARRIVALS AT ACCOMMODATION ESTABLISHMENTS IN KRABI PROVINCE 1994)

NATIONALITY	MONTH												TOTAL
	JAN.	FEB.	MAR.	APR.	MAY	JUN	JUL	AUG	SEP	OCT	NOV	DEC	
THAI	14,836	12,642	15,889	1,414	557	53	1,795	1,212	953	450	588	864	51,253
USA.	249	193	261	617	360	123	635	700	606	253	239	355	4,591
CANNADA	103	66	83	294	202	85	341	159	177	73	78	66	1,727
AUSTRIA	54	59	18	339	123	47	171	318	218	126	133	135	1,741
BELGIUM	23	6	9	459	202	95	118	182	253	89	-	33	1,469
DENMARK	43	25	52	374	118	100	118	400	188	91	100	82	1,691
FRANCE	163	94	94	315	263	186	1,106	1,524	841	452	499	665	6,202
W.GERMANY	537	350	482	1,063	399	242	1,400	1,353	1,236	543	720	805	9,130
ITALY	65	85	91	118	79	113	441	1,083	412	237	295	417	3,436
NETHERLANDS	71	40	55	60	47	91	47	112	200	120	44	55	942
SWEDENT	162	106	159	150	102	169	753	806	865	268	388	410	4,318
SWITZERLAND	59	39	91	194	281	135	324	712	535	239	344	383	3,336
U.K.	99	71	97	53	62	13	677	1,294	1,012	388	155	235	4,156
MIDDLE EAST	2	-	-	16	26	26	88	141	206	20	33	22	580
AUSTRALIA	132	105	102	263	139	55	312	688	653	257	173	211	3,090
HONG KONG	-	3	-	396	123	168	71	206	218	64	33	38	1,320
JAPAN	28	18	69	286	58	105	288	535	530	191	140	233	2,481
NEW ZELAND	34	6	14	74	76	47	59	247	259	64	11	22	913
TAIWAN	-	-	-	354	110	231	29	106	47	27	4	27	935
MALAYSIA	22	18	262	7	34	66	235	12	129	27	80	106	998
SINGAPORE	15	17	11	231	32	32	29	35	71	35	33	44	585
CHINA	15	11	15	-	-	53	-	206	65	2	-	-	367
KOREA	3	-	-	155	58	121	-	29	177	33	-	-	576
OTHERS	31	15	6	53	39	-	1,330	1,636	1,430	581	586	805	6,512
TOTAL	16,746	13,969	17,840	7,285	3,490	2,356	10,367	13,696	11,281	4,630	4,676	6,013	112,349

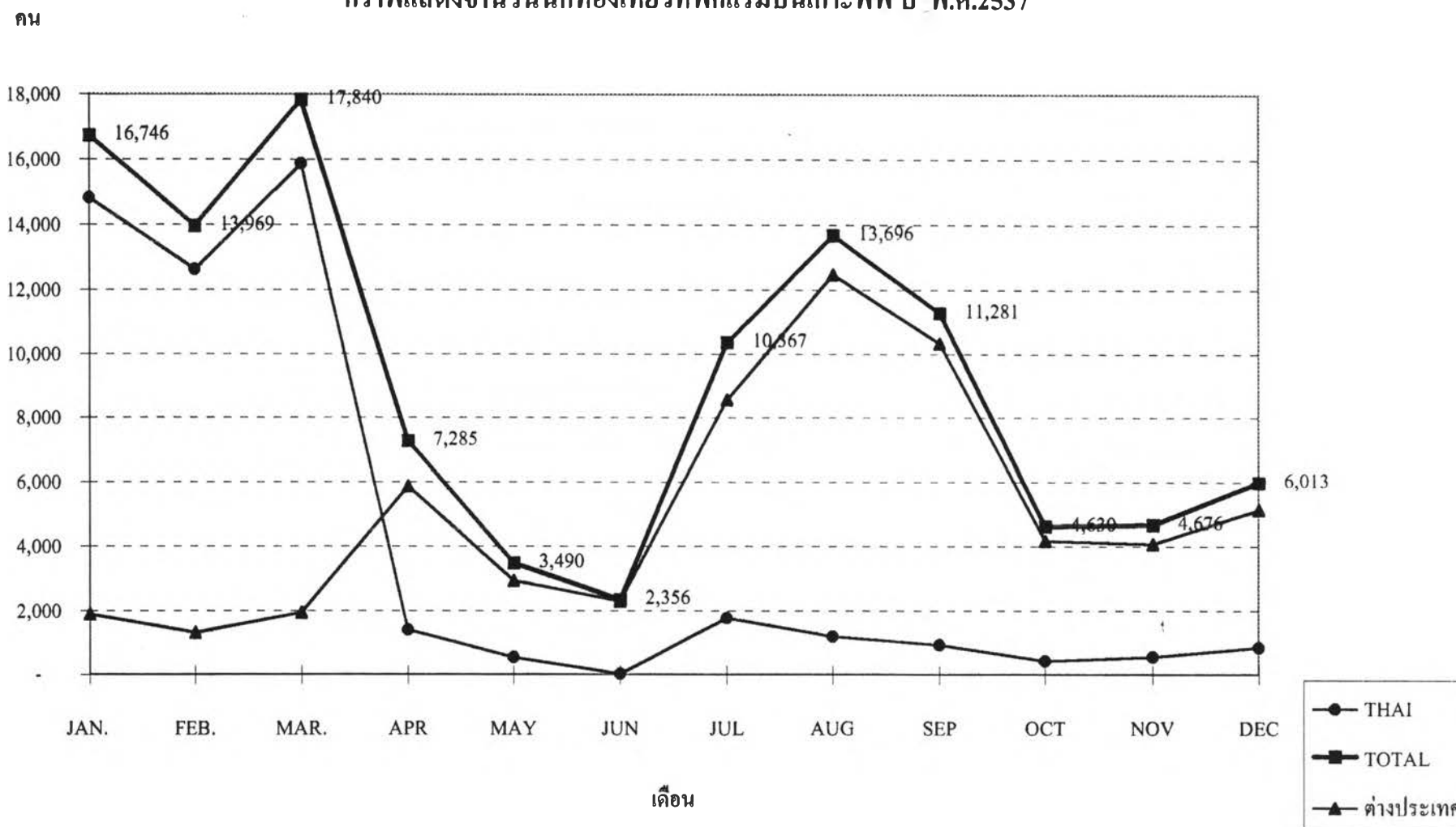
ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

แผนภูมิที่ 3 กราฟแสดงการเปรียบเทียบการเข้ามาในพื้นที่ของนักท่องเที่ยวแยกตามภูมิภาค ในแต่ละช่วงปี

แผนภูมิที่ 4

กราฟแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่พักแรมบนเกาะพีพี ปี พ.ศ.2537

อย่างไรก็ตามในประเด็นจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพี จากการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในเกาะพีพี มีจำนวนน้อยกว่าการคาดการณ์ของ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ที่เคยคาดการณ์ไว้ว่า ในปี พ.ศ. 2537 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพี 462,992 คน เนื่องจากการสำรวนักท่องเที่ยวในปีล่าสุดคือนักท่องเที่ยวตามความหมายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คือไม่รวมผู้เยี่ยมชมและนักทัศนจร ในขณะที่การคาดการณ์ของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยคิดรวมนักทัศนจร และผู้เยี่ยมชม

หมู่เกาะพีพีนับได้ว่าเป็นหมู่เกาะที่มีความสวยงาม จนได้ชื่อว่า "มรกตแห่งทะเลอันดามัน" หมู่เกาะพีพีมีเกาะทั้งสิ้น 6 เกาะด้วยกัน คือ เกาะพีพีดอน เกาะพีพีเล เกาะปิ๊ะใน เกาะ คะนอก เกาะยุง และเกาะไผ่ โดยมีลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยว คือ เป็นพื้นที่มีน้ำทะเลใสหาดทรายขาวสะอาด

หมู่เกาะพีพีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดกระบี่และภูเก็ต นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มักจะเข้ามาเพื่อชมความสวยงามของท้องทะเลและชายหาด ทำให้เกาะพีพีมีร้านค้า น้ำ อุปกรณ์ตกปลาถึง 14 แห่ง

2. การท่องเที่ยวเกาะพีพี

เกาะพีพีดอน ได้แก่ หาดต้นไทร หาดบ่อหิน หาดยาว หาดโละดาลัม หาดโละบาเกา หาดโละลานา หาดแหลมตง อ่าวนุ้ย อ่าววังหลง ถ้ำวังหลง และจุดชมวิว

เกาะพีพีเล ได้แก่ หาดมาหยง อ่าวปิ๊ะและ และถ้ำไวกิ้ง

เกาะไผ่ ได้แก่ หาดบนเกาะไผ่ไผ่ และปะการังรอบ ๆ เกาะ

เกาะยุง ได้แก่ เกาะปิ๊ะนอก เกาะปิ๊ะใน และปะการังรอบ ๆ เกาะ

โดยกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวเกาะพีพีพื้นที่ มีเพียงเกาะพีพีดอนเพียงเกาะเดียวเท่านั้นที่มีการตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชน ดังนั้นกลุ่มการท่องเที่ยวหมู่เกาะพีพีจึงมีศูนย์กลางการท่องเที่ยวอยู่บนเกาะพีพี-ดอน โดยการเดินทางท่องเที่ยวในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่สามารถเดินทางไปกลับภายใน 1 วัน ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวก็จะมีบริการเฉพาะบนเกาะพีพีดอนเท่านั้น ในส่วนบริเวณเกาะไผ่ เกาะยุงนั้นมักจะมีกลุ่มนักท่องเที่ยวไปตั้งแคมป์ไฟค้างคืนกันด้วย เนื่องจากความสวยงามและสงบของพื้นที่

2.1. แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่บริเวณเกาะพีพีดอน และพื้นที่โดยรอบแยกตามประเภทแหล่งท่องเที่ยวได้ดังนี้

2.1.2. แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด บนเกาะพีพีคอน แบ่งออกเป็นชายหาดที่สำคัญทั้งสิ้น 8 หาดที่สำคัญ คือ

- หาดคั่นไทร เป็นชายหาดโค้งเว้าอยู่ในอ่าวคั่นไทร หาดที่สงบปลอดจากคลื่นลม เป็นที่ตั้งของชุมชน มีท่าเทียบเรือโดยสารเป็นจุดจอดเรือหางยาว และเป็นทั้งจุดเรือยอร์ท สามารถจอดทอดสมอหลบลมได้ บริเวณอ่าวคั่นไทรจึงเป็นจุดแรกของการเข้าถึงพื้นที่เกาะพีพีคอน อ่าวคั่นไทรเป็นด้านหนึ่งของคอคอดที่เกิดจากดินทรายที่เชื่อมเกาะ 2 เกาะเข้าด้วยกัน เป็นที่ตั้งของบังกะโลชุมชนและแหล่งบริการการท่องเที่ยวที่สำคัญ มีการต่อเนื่องไปถึงอ่าวโละดาลัมที่อยู่ตรงข้าม ความยาวของอ่าวคั่นไทรมีความยาวประมาณ 1,125 เมตร เป็นชายหาดกว้าง 5-25 เมตร เมื่อเวลาน้ำลงบริเวณริมอ่าวจะเห็นโขดหินปะการัง ส่วนในพื้นที่ตรงกลางจะเป็นร่องน้ำลึกเหมาะสำหรับการจอดเรือต่างๆ ในบริเวณอ่าวคั่นไทรมีการเล่นเรือกล้วย และมีการนำเรือท่องเที่ยวกระจุกดูปะการังของเรือทัวร์ต่าง ๆ

- หาดโละดาลัม เป็นชายหาดคู่กับหาดคั่นไทร ซึ่งเป็นคอคอดเชื่อมเกาะ โละดาลัมเป็นอ่าวปิดที่มีแนวปะการังตลอดภายในบริเวณเป็นหาดทรายปนเลน เวลान้ำลงจะเกิดชายหาดขนาดใหญ่ มีความกว้างประมาณ 500 เมตร หาดโละดาลัมเป็นหาดทรายขาวค่อนข้างหยาบ โดยปกติมีหาดทรายหน้ากว้าง 5-25 เมตร มีความยาว 975 เมตร บริเวณสุดหาดมีปากคลอง และป่าชายเลนขนาดเล็ก ตลอดแนวของหาดจะเป็นที่ตั้งของโรงแรมและบังกะโลราคาปานกลางค่อนข้างสูงในช่วงเวลาเย็นและช่วงกลางวันมักมีนักท่องเที่ยวเข้ามานั่งพักผ่อนอบแดดบริเวณชายหาดกันหนาแน่น เป็นที่เล่นน้ำพักผ่อนของนักท่องเที่ยวไปเช้าเย็นกลับ โดยบริเวณหาดอ่าวจะมีการเล่นเรือลากกล้วย เรือลากร่ม และการพายเรือแคนู

- หาดบ่อหิน (อ่าวบ่อหิน) เป็นชายหาดที่ต่อจากอ่าวคั่นไทร มีความยาวไปถึงอ่าวมะพร้าว บางแห่งของชายหาดเป็นโขดหินและหาดสลับกันไป มีความยาวทั้งสิ้น 1,250 เมตร มีพื้นที่เป็นชายหาดประมาณ 450 เมตร มีหน้าหาดสั้น ๆ แต่เมื่อน้ำลงมากจะเป็นหาดยาวกว้างกว่า 500 เมตร เป็นที่พักอาศัยของชาวบ้านที่อพยพมายังเกาะพีพี ในช่วงแรกเป็นที่ตั้งของโรงเรียนมัธยม สุสาน และบังกะโล ซึ่งบังกะโลนี้มีกระจายตลอดแนวชายหาด บังกะโล ส่วนใหญ่เป็นบังกะโลที่ราคาปานกลาง นักท่องเที่ยวนิยมอาบน้ำแดด และพักผ่อนในบริเวณนี้เนื่องจากมีความเงียบสงบ และผู้คนน้อยชายหาดเหมาะแก่การเล่นน้ำ

- หาดยาว (ลองบีช) เป็นชายหาดที่อยู่ต่อจากหาดบ่อหิน ลักษณะหาดเป็นชายหาดเชิงเขาเรื่อต่อจากอ่าวมะพร้าว เริ่มจากไวกิ่งเรือไปจนถึงปลายแหลมพ้อมีความยาวประมาณ 570 เมตร เป็นที่ราบแคบ ๆ มีหาดทรายกว้าง 5-25 เมตร มีบังกะโลราคาถูก- ปานกลางตั้งเรียงรายตามแนวชายหาด บริเวณนอกชายฝั่งเป็นแนวปะการัง มีนักท่องเที่ยวนิยม มาดำน้ำดู

ปะการังโดยเฉพาะบริเวณโขดหินหน้าชายหาดบริเวณหินแพ เป็นชายหาดที่เงียบสงบเป็นที่ นิยมของชาวต่างชาติ

- หาดโละบาเกา เป็นชายหาดฝั่งตะวันออกของเกาะตั้งอยู่ทางเหนือ บริเวณหมู่ที่ 8 ชายหาดมีความยาว 750 เมตร ความกว้างของชายหาดประมาณ 20 เมตร เมื่อเวลาน้ำลงชายหาดจะมีความกว้างถึงแนวปะการังที่วางตัวขนานกับชายหาด ทำให้หาดมีความกว้างถึง 400 เมตร ด้านหนึ่งของหาด เป็นคลองทางน้ำไหลใช้เป็นที่วิ่งเรือหางยาว เข้าไปหลบคลื่นลมมีบ้านของชาวบ้านที่อยู่ในราบตอนใน บนชายหาดด้านโละบาเกาเป็นที่ราบกว้างเป็นที่ตั้งของ บังกะโลราคาสูง 1 แห่ง ส่วนพื้นที่ตอนในเป็นป่าชายเลนขนาดใหญ่

- หาดโละลานา เป็นชายหาดอีกด้านฟากหนึ่งของโละบาเกา เป็นหาดตรงมีความยาวประมาณ 312 เมตร มีลักษณะเป็นอ่าวปิดคล้ายอ่าวโละดาลัมมีปะการังตรงปากอ่าว ในช่วงน้ำลงเรือไม่สามารถเข้าออกได้ บริเวณนี้ยังเป็นทางผ่านไปยังหาดโละบาเกาในช่วงที่มีลมฝั่งตะวันออกแรงบริเวณชายหาดยังคงความเป็นธรรมชาติไม่มีแหล่งบริการท่องเที่ยวใด ๆ เป็นสวนมะพร้าว และลึกเข้าไปเป็นที่ตั้งของชุมชนเกษตร เป็นอ่าวที่เงียบสงบ เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสความสงบเงียบ

- หาดแหลมตง เป็นหาดยาวตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของเกาะในทางทิศเหนือ มีลักษณะหาดเป็นหินปะการังสลับกับหาดทรายขาว โดยเฉพาะมีพื้นที่แหลมเป็นพื้นที่ราบเชิงเขาขนาดเล็ก เป็นที่ตั้งของบังกะโล 3 แห่ง บริเวณนี้มีชุมชนชาวเลและโรงเรียน 1 แห่ง

- หาดรันตี เป็นหาดที่ตั้งอยู่บริเวณอ่าวรันตี เป็นหาดขนาดเล็กเป็นแนวตรงโดยมีโขดหินอยู่บริเวณปลายของหาด เป็นหาดที่มีความเงียบสงบ ตรงบริเวณหน้าหาดมีแนวปะการังสวยงาม ซึ่งเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมมาดำดูปะการัง บนชายหาดมี บังกะโลขนาดเล็ก 1 แห่ง โดยมีชาวบ้านอาศัยอยู่ประมาณ 2 หลังคาเรือน

2.2 อ่าวในพื้นที่เกาะพีพีตอนมีอ่าวที่สวยงาม เป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่มีชายหาด 2 แห่งคือ

- อ่าวนุ้ย เป็นอ่าวขนาดเล็กด้านตะวันตกของเกาะ เป็นอ่าวที่มีความสวยงาม โดยบริเวณปากอ่าวจะมีเกาะหินปูนขนาดเล็กเรียกว่า "ลูกเข่าหัวแดง" ซึ่งในบริเวณนี้ นักท่องเที่ยวมักนิยมมาดำน้ำดูปะการัง

- อ่าวหวังหลง เป็นอ่าวที่เว้าลึกเข้าไปในช่องเขาหินปูนภายในมีหาดขนาดเล็กเวลาน้ำลง นักท่องเที่ยวมักนิยมเข้าไปชมสภาพอ่าวและหินปูนภายใน ปะการังในอ่าวมีความ

ภาพที่ 4

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเกาะพีพี

เกาะพีพีเป็นพื้นที่ ที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ สิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ คือความงามของหาดทราย น้ำทะเลที่ใสสะอาด ด้วยความงามของเกาะพีพีนี้เองทำให้ทำให้ได้รับสมญานามว่า “มรกตแห่งอันดามัน” นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวมักนิยมเล่นน้ำชายหาด ชมวิวทิวทัศน์ที่มีลักษณะโดดเด่น โดยเฉพาะพื้นที่ระหว่างอ่าวตันไทรและอ่าวโละดาลัม เป็นบริเวณที่มองจากจุดชมวิวมามีความสวยงามมาก

1. หาดโละดาลัม
2. แหลมตง
3. หาดโละบาเกา
4. หาดขาว
5. พีพีเล
6. มุมมองจากจุดชมวิว

สวยงาม และอ่าวนี้ยังมีทางขึ้นไปบนถ้ำที่มีภาพเขียนสีโบราณ และเป็นส่วนที่มีสัมปทานเก็บรังนกนางแอ่น อีกแห่งหนึ่งนอกจากบริเวณถ้ำไวกิงเกาะพีพีเล

2.3 ประการังในพื้นที่เกาะพีพี ประการังนับได้ว่าเป็นจุดสนใจที่เด่นมากของการมาท่องเที่ยวเกาะพีพี เพราะในเกาะพีพีตอนและหมู่เกาะรอบ ๆ นั้นเป็นแหล่งปะการังสวยงามมีทั้งปะการังน้ำตื้นสามารถดำน้ำแบบ Snorkeling ได้ และปะการังน้ำลึกที่ต้องใช้แบบ Scuba Diving ซึ่งทำให้เกาะพีพีตอนเป็นศูนย์กลางการดำน้ำในหมู่เกาะพีพี มีร้านดำน้ำถึง 14 แห่ง จุดที่นิยมในการดำดูปะการังในพื้นที่เกาะพีพีตอนคือ

- หัวราเกตุ เป็นกลุ่มปะการังน้ำลึกที่อยู่บริเวณด้านนอกของอ่าวตันไทร สามารถดำดูได้โดยใช้การดำแบบ Scuba Diving

- หินแพ ด้านแหลมพ้อ เป็นบริเวณที่มีปะการังน้ำตื้นตลอดแนวเลียบหาดยาว และมีกลุ่มหินที่โผล่พ้นน้ำ นักท่องเที่ยวมักนิยมมาดำน้ำแบบ Snorkeling บริเวณนี้ ในส่วนของนักท่องเที่ยววันเดียวกลับบริเวณแถบนี้ เป็นพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวพวกรั้งเรือท่องเที่ยวจะจอดดูปะการังน้ำตื้น

- อ่าวนุ้ยโละลานา และแนวปะการังหน้าอ่าวรันตีไปจนถึงแหลมตงเป็น จุดที่นักท่องเที่ยวมักจะไปดำน้ำดูปะการังโดยการเช่าเรือหางยาวออกไปดำดูปะการัง

2.4 จุดชมวิว บริเวณเกาะพีพีตอนมีจุดชมวิว ที่สามารถมองเห็นอ่าวตันไทรและอ่าวโละดาลัม ซึ่งถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของเกาะพีพี โดยจุดชมวิวนี้นี้ต้องเดินไปตามทางที่มีการก่อปูนเป็นขั้นบันไดตลอดทางขึ้นผ่านสวนมะม่วงหิมพานต์ สวนมะพร้าว โดยบริเวณบนยอดเขาจุดชมวิวจะเป็นที่ราบลานหินกว้างประมาณ 40 x 25 เมตร และมีร้านค้าขายของบริการนักท่องเที่ยว 1 แห่ง นอกจากนี้จุดชมวิวนักท่องเที่ยวนิยมไปชมพระอาทิตย์ตกคือ บริเวณทางใต้ของเกาะ หน้าอ่าวหวังหลงโดยนักท่องเที่ยวมักจะเช่าเรือหางยาวไปดูพระอาทิตย์ตก ที่มีความสวยงามเกิดจากบริเวณดังกล่าวเป็นหน้าผาหินปูน เมื่อต้องแสงอาทิตย์ตอนเย็นจะกลายเป็นสีแดง มีความสวยงามมาก

นอกจากแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเกาะพีพีตอนแล้ว บริเวณใกล้เคียงที่มีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเข้ากับเกาะพีพีตอนที่นักท่องเที่ยวนิยมไปเที่ยวกันคือ

เกาะพีพีเล หาดมาฮาและอ่าวมาฮา หาดมาฮาตั้งอยู่ในอ่าวมาฮาของเกาะพีพีเล ตั้งอยู่ทางตะวันตกเป็นอ่าวปิด มีความยาว 250 เมตรนักท่องเที่ยวที่นิยมไปดำน้ำดูปะการังน้ำ

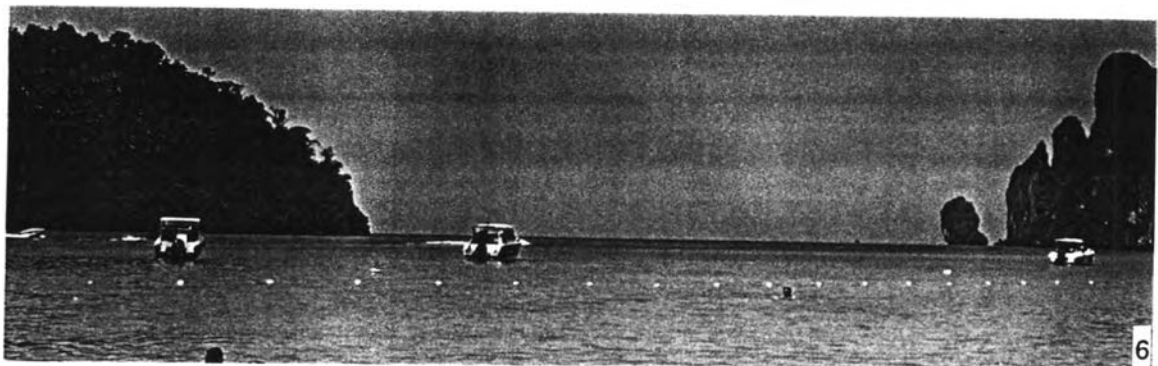

ภาพที่ 5

แหล่งท่องเที่ยว

นอกจากแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพีแล้ว แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง ที่เป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวในพื้นที่ คือบริเวณเกาะใกล้เคียง ได้แก่ เกาะชุง เกาะไผ่ และเกาะพีพีเลเป็นต้น

1. อ่าวปิละ
2. ปะการังหน้าหาดขาว
3. ภาพเขียนในถ้ำไวกิ้ง
4. ถ้ำไวกิ้ง
5. หาดโลละดาลัยเวลาน้ำลง
6. หาดโลละดาลัยเวลาน้ำขึ้น

ตื่นในอ่าว มักนิยมมาพักผ่อนแดดบนหาด ในบริเวณอ่าวมีเรือท่องเที่ยวมาปล่อยให้นักท่องเที่ยว ดำน้ำดูปะการังแบบ Snorkeling เป็นหาดที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวแบบ เข้าไปเย็นกลับ

อ่าวปิละ เป็นอ่าวที่อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะพีพีเล โดยมีลักษณะพิเศษ คือ บริเวณปากอ่าวจะเป็นบริเวณน้ำตื้นมีปะการังประปราย ส่วนเมื่อเข้าไปข้างในจะเป็นแอ่งลึก ขนาดใหญ่มีความสวยงามมากเนื่องจากการไล่สีของน้ำทะเลในบริเวณอ่าวที่มีความตื้นลึกต่างกัน เป็นจุดที่นักท่องเที่ยวนิยมเข้าไปดูความงามของอ่าว แต่ในช่วงน้ำลงต่ำสุดเรือไม่สามารถแล่นเข้าไปในอ่าวได้

อ่าวโละซาแม เป็นอ่าวที่อยู่ทางใต้ของเกาะพีพีเลเป็นอ่าวขนาดเล็กมีเกาะอยู่ บริเวณปากอ่าว เป็นอีกที่หนึ่งที่มีนักท่องเที่ยวไปดำดูปะการังกันแต่ไม่เป็นที่นิยมมากเหมือนอ่าวมาหยา

ถ้ำไวกิ้ง เป็นถ้ำที่เปิดให้มีการท่องเที่ยว ซึ่งมีภาพเขียนสีโบราณเรือสำเภา มีอายุประมาณ 400 ปี เป็นแหล่งท่องเที่ยว มีการทำสัมปทานนกนางแอ่น และมีการสาธิตการเก็บรังนกนางแอ่นแสดงแก่นักท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยวให้ชม

เกาะไม้ไผ่ โดยรอบเกาะไม้ไผ่เป็นหาดทรายกว้าง มีนักท่องเที่ยวนิยมไปจอดเรือดำน้ำดูปะการังรอบ ๆ เกาะ

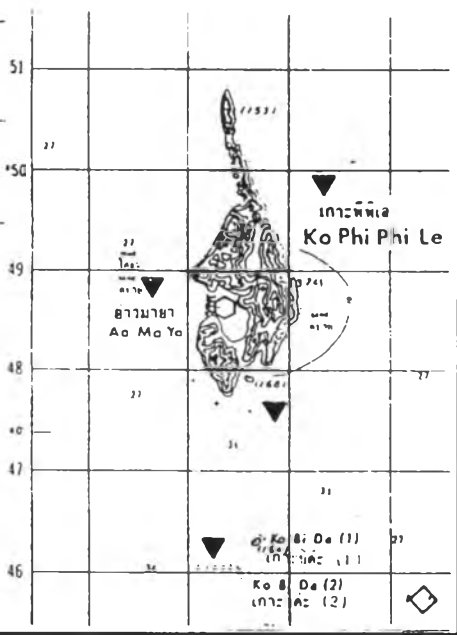
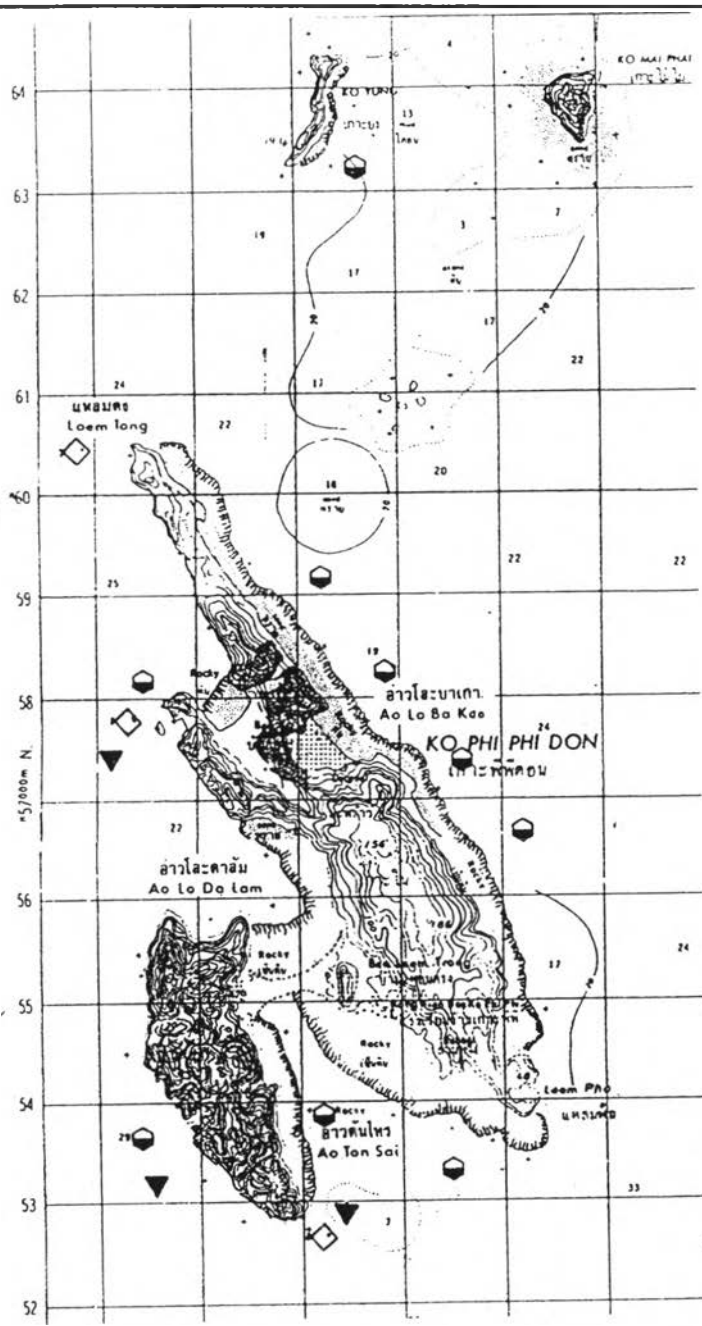
เกาะปิละใน เกาะปิละนอก เป็นจุดดำน้ำที่นักท่องเที่ยวดำน้ำลึกนิยมเนื่องจากความสวยงามของปะการังน้ำลึกยังคงมีมากในบริเวณนี้

3 รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยว

รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวบนเกาะพีพีมีความสัมพันธ์กับระยะเวลา และวัตถุประสงค์ของการมาท่องเที่ยวเกาะพีพี โดยนักท่องเที่ยวบนเกาะพีพีมี 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

3.1 รูปแบบการท่องเที่ยว

3.1.1. นักท่องเที่ยวพักผ่อน นักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักผ่อนบนเกาะพีพี มีทั้งที่เป็นชาวไทยและชาวต่างชาติ นักท่องเที่ยวไทยมักจะเข้ามาในพื้นที่ช่วงวันหยุดราชการ หรือช่วงเทศกาลเสียส่วนมาก การเข้ามาในพื้นที่มีทั้งมาทางภูเก็ตและจากจังหวัดกระบี่ นักท่องเที่ยวชาวไทยบางครั้งก็เข้ามาในพื้นที่โดยกลุ่มทัวร์ มักจะมาพักไม่นานประมาณ 2-3 วัน กิจกรรมหลักของนักท่องเที่ยวไทย คือ เล่นน้ำ ดูปะการัง ชมวิวนักท่องเที่ยวไทยส่วนใหญ่นิยมพักในที่พักที่มีการบริการดี และราคาปานกลางถึงสูงมักจะพักอยู่บริเวณอ่าวตันไทร ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาในพื้นที่นั้น ส่วนใหญ่ผ่านเข้าพื้นที่ทางภูเก็ตและกระบี่ ส่วนน้อยที่ล่องเรือเข้ามาจอดในอ่าวพวกนักท่องเที่ยวต่างชาติแบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ คือ

ที่มา: การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะพีพี

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวกรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์	▼	SCUBA	มาตราส่วน	แผนที่ 9
	●	SNORKELING		
	◇	FISHING	แผนที่แสดงกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในบริเวณแนวปะการัง	

- กลุ่มที่มาด้วยทัวร์ ส่วนใหญ่มาจากภูเก็ต มีทั้งนักท่องเที่ยวเอเชียและยุโรป นักท่องเที่ยวเอเชียส่วนมากคือพวกไต้หวัน ฮองกง ส่วนนักท่องเที่ยวยุโรปบางกลุ่ม (โดยเฉพาะในกลุ่มสูงอายุมักจะมากับทัวร์) กลุ่มที่มาด้วยทัวร์มักจะมีการจองโรงแรมหรือบังกะโลที่มีบริการครบถ้วน นักท่องเที่ยวมากับกลุ่มทัวร์โดยเฉพาะชาวไต้หวันมักจะทำกิจกรรมตามที่ทางบริษัททัวร์ และไกด์จะเป็นผู้กำหนดการท่องเที่ยวเสียส่วนใหญ่

- นักท่องเที่ยวที่ตัวเอง ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาในพื้นที่โดยผ่านทางภูเก็ตและกระบี่ นักท่องเที่ยวเหล่านี้มักทำกิจกรรมคือ เล่นน้ำบริเวณชายหาด และไปเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงต่าง ๆ เป็นครั้งคราว เช่น เกาะพีพีเล อ่าวต่าง ๆ และในที่นี้มีนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะกลุ่มเช่น ปีนเขา ดำน้ำดูปะการัง ซึ่งมีทั้งการดำ snorkeling และ Scuba Diving มีหลายคนที่มาเกาะพีพีเพื่อฝึกดำน้ำแบบ Scuba Diving โดยเฉพาะ

3.1.2 กิจกรรมการท่องเที่ยว

ตารางแสดง 17 แสดงกิจกรรมและประเภทนักท่องเที่ยว

ประเภทนักท่องเที่ยว	กลุ่ม	กิจกรรม	บริเวณ
1. นักท่องเที่ยวไปกลับ 1 วัน (มาจากภูเก็ต) และบางส่วนมาจากกระบี่ อ่าวพระนาง	1. ไต้หวัน (เอเชียตะวันออก) ไทย 3. ยุโรป	1. นั่งเรือท่องเที่ยว ดูปะการัง 1. รับประทานอาหาร 2. เดินชมหมู่บ้านชุมชน 3. เล่นน้ำชายหาด กีฬาชายหาดเรือลากกล้วย 5. ชมถ้ำไวกิ้ง 6. ดำน้ำดูปะการัง 7. ชมวิว	อ่าวตันไทร หินแพ ร้านค้าในชุมชน โรงแรม ชุมชนอ่าวตันไทร หาดตันไทร โละดาลัม หาดยาว แหลมตง เกาะพีพีเล เกาะพีพีเล หินแพ วิวพอยท์

ประเภทนักท่องเที่ยว	กลุ่ม	กิจกรรม	บริเวณ
2. นักท่องเที่ยวทัวร์ หลายวัน (มีไกด์บริษัท นำ)	1. ใต้หวัน 2. ไทย (กลุ่มละไม่ มาก)	1. ดำน้ำดูปะการัง 2. นวดแผนโบราณ 3. เล่นน้ำ 4. ถ้ำไวกิง พีพีเล 5. พักแคมป์ไฟเกาะไผ่ 6. ชุมชน	จุดดำน้ำต่าง ๆ โรงแรม บังกะโล ชายหาด ร้านนวด ชายหาด เกาะพีพีเล เกาะไผ่ ชุมชนอ่าวตันไทร
3. นักท่องเที่ยวพัก แรมมาคนเดียว	1. เอเชีย (ญี่ปุ่น) 2. ยุโรป (ฝรั่ง) 3. ไทย(มาช่วงเทศกาล)	1. เล่นน้ำ 2. ดำน้ำ 3. ท่องเที่ยวตามแหล่ง ท่องเที่ยวต่าง ๆ 4. เที่ยวตามผับยามค่ำ คืน 5. อาบแดดกิจกรรมที่ ทำมักมีหลากหลาย แต่ ส่วนใหญ่ นิยม เล่นน้ำ อาบแดด ดูปะการัง	บริเวณที่พักบริเวณ แหล่งดำน้ำ รอบเกาะ และใกล้เคียง บริเวณ ชุมชน

3.1.3 ความนิยมของแหล่งท่องเที่ยว และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

การเข้าถึงที่เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความนิยมของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณเกาะพีพี จุดดำน้ำหรือแหล่งท่องเที่ยวที่ทางบริษัททัวร์กำหนดให้มีในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการเข้าถึงและทรัพยากรการท่องเที่ยวในบริเวณนั้น จุดที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวในการดูปะการังคือ ในบริเวณเกาะพีพีตอนบริเวณอ่าวตันไทรเรื่อยไปถึงหินแพ ซึ่งบริเวณแนวดังกล่าวมีแนวปะการังและเรือท้องกระจกสามารถเล่นให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้ ดังนั้นบริเวณดังกล่าวจึงเป็นที่นิยมของบริษัททัวร์ที่จะให้นักท่องเที่ยวดูปะการัง โดยเรือท้องกระจกและบางครั้งใช้การดำดูปะการังโดยใช้ Snorkeling นอกจากนี้ พื้นที่ของอ่าวมาหยา เกาะพีพีเล ก็เป็นอีกแหล่งหนึ่งซึ่งกลุ่มทัวร์มักใช้เป็นจุดปล่อยลูกทัวร์ลงดำน้ำ ดูปะการัง ซึ่งเป็นพื้นที่อ่าวบริเวณกว้างเป็นที่

ภาพที่ 6

นักท่องเที่ยว

กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ แบ่ง
ออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ 2 กลุ่มคือ นักท่องเที่ยวเช้า
เย็นกลับ และนักท่องเที่ยวพักค้างคืน

1. นักท่องเที่ยวบนชายหาดโลดคาลัม
2. นักท่องเที่ยว one day tour
3. นักท่องเที่ยวต่างชาติ นอนนวดแผน

โบราณ

- 4-5. นักท่องเที่ยวชาวฝรั่ง

2

5

4

3

นิยมของบรรดาบริษัททัวร์ต่าง ๆ ทำให้บางครั้งมีเรือนักท่องเที่ยวจอดในพื้นที่อ่าวจำนวนกว่า 10 ลำ

พื้นที่บริเวณอ่าวตันไทรและ โละดาลัมก็เป็นอีกพื้นที่ที่ได้รับความนิยมจากบรรดาบริษัททัวร์ต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการแวะพักรับประทานอาหารกลางวัน และให้ลูกทัวร์เล่นน้ำ เล่นกีฬา ชายหาดเช่น เรือลากกล้วย ตลอดจนจับจ่ายซื้อของที่ระลึกบริเวณร้านค้าในชุมชน ทัวร์พวกนี้ มีทั้งทัวร์ที่มาจากจังหวัดกระบี่และจังหวัดภูเก็ต มีเพียงบางทัวร์เท่านั้นที่เดินทางจากภูเก็ตและรับประทานอาหารเช้าและเล่นน้ำบริเวณแหลมตง และบางส่วนก็กระจายยังหาดยาว ซึ่งขึ้นอยู่กับกลุ่มทัวร์ว่าจะนำลูกทัวร์ไปรับประทานอาหารเช้าบริเวณใด

จุดวิวพอยท์ของเกาะพีพี ซึ่งเป็นจุดชมวิวยอดนิยมที่สุดของเกาะสามารถมองเห็นได้โค้ง อ่าวที่ทอดเข้ามาของอ่าวโละบาเกาและอ่าวตันไทรได้ บริเวณวิวพอยท์เป็นพื้นที่ได้รับความนิยมจากบรรดาทัวร์ต่าง ๆ มักนิยมขึ้นไปท่องเที่ยววิวพอยท์กันในช่วงเช้าและช่วงเย็นเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และตกส่วนใหญ่กลุ่มที่ขึ้นมาท่องเที่ยวชมวิวพอยท์จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนบนเกาะ หรือไม่ก็มากับเรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่ การเข้าถึงพื้นที่จุดวิวพอยท์ปัจจุบัน มีการสร้างบันไดคอนกรีตโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้งบประมาณสนับสนุนทำให้การเข้าถึงพื้นที่ ได้โดยสะดวก

ถ้าไวกิ่ง ตั้งอยู่บนเกาะพีพีเล ก็เป็นอีกจุดหนึ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับการเดินทางมา ท่องเที่ยวยังเกาะพีพี ซึ่งเป็นจุดที่นิยมในการท่องเที่ยวของกลุ่มทัวร์ เป็นอ่าวที่มีการเก็บรังนก และมีภาพเขียนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ข้อจำกัดของแหล่งท่องเที่ยวนี้คือ จะเปิด-ปิดเป็นเวลาและมีข้อห้ามในการท่องเที่ยวในอ่าวอีกด้วย เนื่องจากบริเวณอ่าวนี้มีเอกชนได้รับสัมปทานในการเก็บรังนกในพื้นที่

จากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากบริษัททัวร์ต่าง ๆ ในการจัดโปรแกรมนักท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพีในส่วนนี้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ที่การพักแรมในบริเวณเกาะพีพี แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวจะมีความหลากหลายตามความสนใจและความต้องการของกลุ่มต่าง ๆ โดยแบ่งกิจกรรมและพื้นที่ที่นิยมทำกิจกรรมได้ดังนี้

จุดดำน้ำลึก มักเป็นบริเวณที่มีปะการังน้ำลึกสมบูรณ์ จุดที่เป็นที่นิยมได้แก่ บริเวณหินแพ แนวปะการังด้านตะวันออกของเกาะหน้าอ่าวรันตี เหนือขึ้นไปเกือบถึงแหลมตง หินลูกโดด และบริเวณหน้าอ่าวหวังหลง อ่าวตันไทร

การตกปลา มักนิยมกันตามแนวกองหินต่าง ๆ จะมีการกำหนดจุดตกปลาบริเวณต่าง ๆ สำหรับผู้สนใจโดยเฉพาะบริษัทนำเที่ยวในพื้นที่เกาะโดยจะจัดเป็นทัวร์สำหรับตกปลา แบ่งเป็นประเภท และบริเวณ

การปีนเขา เป็นกิจกรรมที่เป็นที่นิยมในกลุ่มของชาวต่างชาติส่วนใหญ่ การปีนเขาจะมีร้านสอนการปีนเขาเช่นเดียวกับร้านสอนดำน้ำ โดยจุดที่นิยมปีนกันมากคือบริเวณเกาะพีพีเล และเขาทางตะวันตกของอ่าวตันไทรซึ่งเป็นหน้าผาหินปูน มีความสูงชันเหมาะแก่การปีนเขา

การพายเรือแคนูชมธรรมชาติ ส่วนใหญ่หากเป็นกลุ่มจะเป็นการจัดท่องเที่ยวโดยบริษัทนำเที่ยวภายนอกพื้นที่จัดทัวร์พายเรือชมธรรมชาติในพื้นที่เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่ กำลังได้รับความนิยม แต่ยังไม่แพร่หลาย พื้นที่นิยมท่องเที่ยวคือบริเวณเกาะพีพีเล นอกจากนี้ เกาะพีพีคอนด้านอ่าวโลละดาลัยยังมีเรือแคนูให้บริการแก่ผู้สนใจ

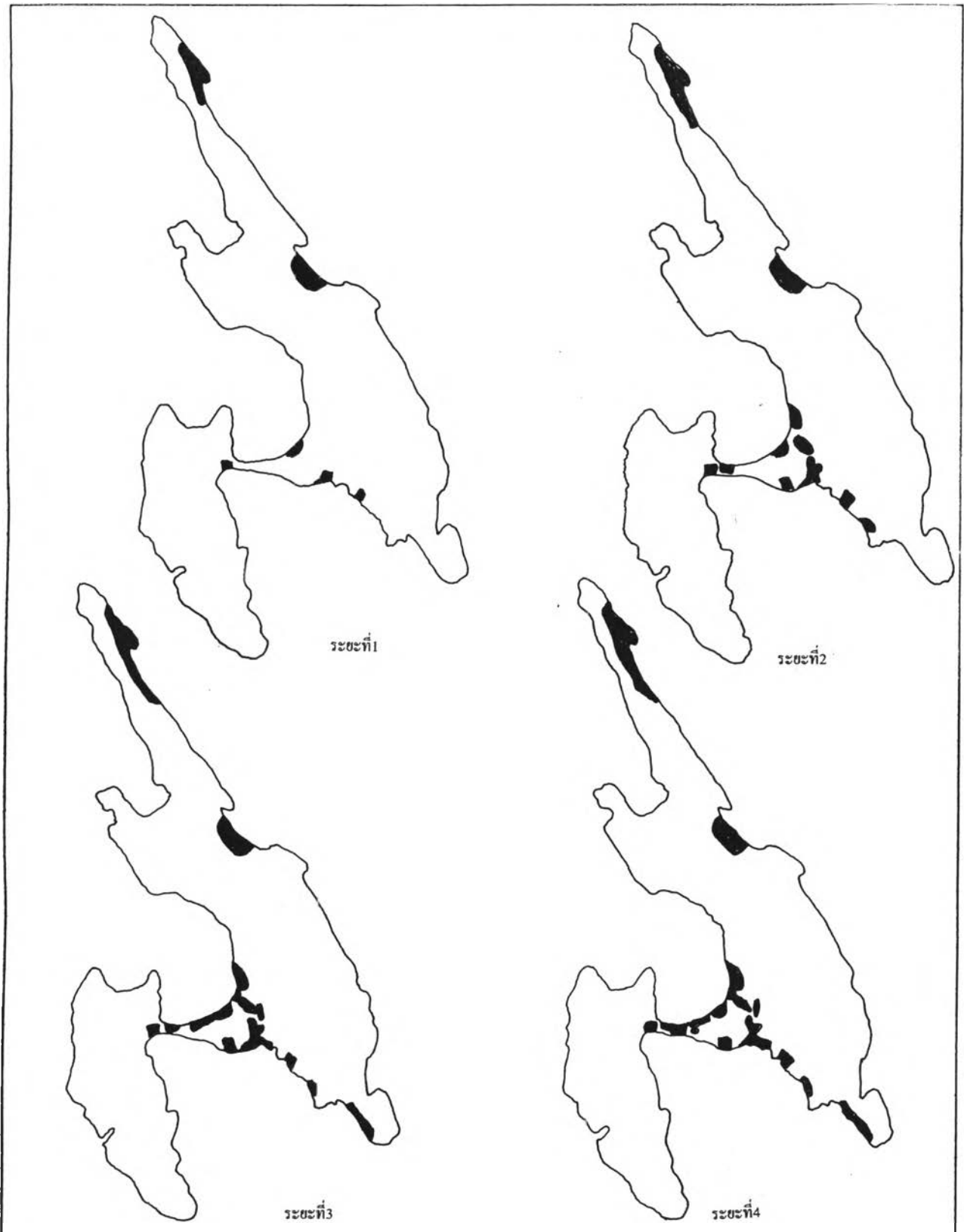
กีฬาอื่น ๆ ที่นิยมกันในพื้นที่ กีฬาทางน้ำมีพื้นที่บริการบริเวณอ่าวตันไทร และอ่าวโลละดาลัย โดยปัจจุบันเรือลากกล้วยเป็นที่นิยมมาก โดยสำหรับท่องเที่ยวชาวเอเชีย นอกจากนี้ยังมีบริการเรือลากร่ม (Paraslinc) และเรือลากสกีอีกด้วย

การนั่งเรือชมธรรมชาติรอบเกาะและเกาะใกล้เคียง เป็นกิจกรรมที่นิยมมาก โดยจะมีการนั่งเรือชมพระอาทิตย์ตกบริเวณทางใต้เกาะพีพีคอน และนั่งเรือชมทัศนียภาพเกาะพีพี-คอน เกาะพีพีเล โดยเรือที่ให้บริการมี 2 แบบคือ เรือเร็วและเรือหางยาวโดยจะมีการว่าจ้างเป็นรายชั่วโมงหรือรายวัน

พัฒนาการการท่องเที่ยวบนเกาะพีพี

เกาะพีพีในอดีตนับได้ว่าเป็นเกาะที่ตั้งอยู่ห่างไกลจากผืนแผ่นดินใหญ่มาก ในช่วงแรก ๆ นั้น กลุ่มคนที่อาศัยอยู่บนเกาะพีพี และบริเวณใกล้เคียงกลุ่มแรกคือ กลุ่มชาวเลซึ่งเป็นกลุ่มชนดั้งเดิมของพื้นที่ โดยกลุ่มชาวเลจะอพยพเร่ร่อนไปตามหมู่เกาะต่าง ๆ ในทะเลอันดามัน กลุ่มชาวเลที่อาศัยในพื้นที่บริเวณเกาะพีพี ได้แก่ กลุ่มอุรักลาโว้ย (Uraklawei) โดยกลุ่มชาวเลกลุ่มนี้จะอาศัยอยู่แถบทะเลอันดามันทางใต้ นับแต่เกาะภูเก็ตลงมาในพื้นที่จังหวัดกระบี่ เช่น เกาะพีพี เกาะจำ เกาะปูลู เรือไปจนเกาะอาดังราวี จังหวัดสตูล ชาวเลในอดีตจะอาศัย อยู่ในเรือ และเร่ร่อนอพยพไปตามเกาะต่าง ๆ ในพื้นที่เกาะพีพี ชาวเลนับได้ว่าเป็นกลุ่มคนกลุ่มแรกที่เข้ามาอาศัยในพื้นที่

กาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์ ที่พัก	มาตราส่วน
	แผนที่ 10 แผนที่แสดง พัฒนาการที่พิกัดเกาะพีพี

ในช่วงที่ชาวเลอพยพเร่ร่อนตามหมู่เกาะนั้น 50 ปีก่อนผู้ที่เข้ามาตั้งรกรากในพื้นที่เกาะกลุ่มแรกเป็นชาวบ้านจากอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา โดยช่วงแรกชาวบ้านเข้ามาทำสวนมะพร้าวหรือไม่ทำประมงขนาดเล็ก ในอดีตพื้นที่เกาะเป็นป่าดงดิบ ชาวบ้านยุคเริ่มแรกอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานกันประมาณ 3 ครัวเรือน ช่วงแรกนั้นจะอาศัยอยู่บริเวณเนินเขา เนื่องจากพื้นราบของเกาะเป็นป่าดิบรกทึบ

ต่อมามีการอพยพเข้ามาทำมาหากินในพื้นที่มากขึ้น โดยการชักชวนกันของผู้ที่มาอยู่แต่เดิม จนเมื่อ 20 ปีที่ผ่านมาพื้นที่ของเกาะพีพีได้ถูกแปรสภาพกลายเป็นสวนมะพร้าวเสียส่วนใหญ่ สภาพเกาะพีพีช่วงนั้นยังคงเป็นหมู่บ้านชาวประมงเล็ก ๆ มีจำนวนผู้คนในพื้นที่ไม่มากนัก จวบจนมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่เกิดขึ้น เนื่องจากการเข้ามาของนักท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ. 2527 เป็นช่วงแรกที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพี โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มแรกที่เข้ามาในพื้นที่จะเป็นนักท่องเที่ยวที่เล่นเรือใบมาจากเกาะภูเก็ตท่องเที่ยวตามหมู่เกาะต่าง ๆ จนมาถึงเกาะพีพี โดยการพักผ่อนในพื้นที่ช่วงแรกยังไม่มีที่พักนักท่องเที่ยว กลุ่มนักท่องเที่ยวเหล่านั้นจะนำเต็นท์มากางพักบริเวณชายหาด เมื่อนักท่องเที่ยวฝรั่งกลุ่มแรกเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ทำให้มีการเช่าเช่าสู่กันฟังในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่นิยมเล่นเรือใบ ทำให้เริ่มมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่เกาะในช่วงเวลาต่อมา

ปี พ.ศ. 2528 ได้มีการจัดกลุ่มนักท่องเที่ยวเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มทัวร์ โดยมีการจัดทัวร์จากภูเก็ต ในลักษณะของทัวร์คล้ายทัวร์ปากกลุ่มละ 9-10 คน ในช่วงนี้การเข้าพักในพื้นที่ยังเป็นการกางเต็นท์นอนชายหาด ต่อมานักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งเกิดที่พักนักท่องเที่ยวในเวลาต่อมา

ปี พ.ศ. 2529 เมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่มากขึ้นทำให้เริ่มมีที่พักนักท่องเที่ยว โดยกลุ่มคนท้องถิ่นเริ่มมีบังกะโล มีที่พักนักท่องเที่ยว 2 แห่ง คือ บังกะโลแหลมหิน (บริเวณเบย์วิล ปัจจุบัน) และพีพีคาบานา ซึ่งช่วงแรกนั้นเป็นบังกะโลกิจการขนาดเล็ก

ในปี พ.ศ. 2530-2532 เริ่มมีบังกะโลที่พักนักท่องเที่ยวเกิดขึ้นในพื้นที่มาก โดยเริ่มมีการลงทุนโดยนักลงทุนต่างถิ่นพีพี เริ่มเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปการเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาจำนวนมาก

ปี พ.ศ. 2533-2534 นับได้ว่าเป็นปีที่การท่องเที่ยวเกาะพีพีเติบโตถึงขีดสุดนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่มากจนก่อให้เกิดย่านการค้าไว้บริการนักท่องเที่ยวในบริเวณช่วงกลางของชุมชน

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวนับแต่ช่วงแรกเริ่มจนถึงช่วงที่การท่องเที่ยวของเกาะพีพีถึงขีดสุดนั้นส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติแถบยุโรป อเมริกา (หรือที่เรียกทั่วไปว่าฝรั่ง) ส่วนนักท่องเที่ยวไทยและเอเชียนั้นเริ่มนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ในช่วงปี พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา

การท่องเที่ยวของเกาะพีพีได้หยุดชะงักไปชั่วคราวเมื่อมีสงครามอ่าวเปอร์เซีย ทำให้ระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาลงทุนชะงักตามไปด้วย

จะเห็นได้ว่าพัฒนาการของการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยหลายด้าน โดยเฉพาะความสามารถทางกายภาพและการพัฒนาสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐ โดยดูได้จากตารางพัฒนาการการท่องเที่ยวเกาะพีพี

ตารางที่ 18 พัฒนาการ การท่องเที่ยวเกาะพีพี

ช่วง	ปี (พ.ศ.)	กลุ่มชน	ลักษณะพื้นที่	รูปแบบการท่องเที่ยว
แรกเริ่ม		ชาวเล	- อพยพตามเกาะ เร่ร่อนพักตามเกาะ เกาะพีพีช่วงแรกยังคงเป็นป่าดงดิบรก ทึบ	-
เริ่มเข้ามาตั้งถิ่นฐาน	50 ปีที่แล้ว	ชาวบ้านจาก เกาะยาว จังหวัดพังงา	อพยพเข้ามาเริ่มแรก 3ครอบครัว อาชีพ ตกเบ็ดทำสวน มะพร้าว พื้นที่เริ่มมีการ เปลี่ยนจากป่าดิบเป็น พื้นที่เกษตร (สวน มะพร้าว และผลไม้)	-

ช่วง	ปี (พ.ศ.)	กลุ่มชน	ลักษณะพื้นที่	รูปแบบการท่องเที่ยว
	20ปีที่แล้ว		มีการอพยพเข้ามาจนกลายเป็นหมู่บ้าน โดยอพยพจากเกาะใกล้เคียง	ชาวบ้านทำสวนมะพร้าว ชาวเลได้รับพระราชทานที่ดินบริเวณแหลมตง
ช่วงเริ่มมีการท่องเที่ยว	2528 2529	นักท่องเที่ยวเล่นเรือใบมาจากภูเก็ต มากันเองเป็นกลุ่ม นักท่องเที่ยวเริ่มเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น	เป็นหมู่บ้านชาวประมง เริ่มมีการตอบรับการท่องเที่ยว เกิดบังกะโล 2 แห่ง 1.แหลมหิน บังกะโล 2.คาบาน่า	การเข้ามาของนักท่องเที่ยวจะพักตามเต็นท์ริมหาด โดยนักท่องเที่ยวนำ อุปกรณ์มาเอง มีที่พักบริการนักท่องเที่ยวราคาสูง และการบริการยังไม่สมบูรณ์
	2530	นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น	เกิดการขยายตัวของบังกะโลโดยนักลงทุนต่างถิ่นเริ่มมีร้านค้าบริการนักท่องเที่ยว	ที่พักมีให้บริการมากขึ้น ตามหาดต่าง ๆ
		นักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่มากที่สุด	การท่องเที่ยว	2532-2534
ขึ้นชะลอตัว	2535-2536	นักท่องเที่ยวเริ่มลดลง เนื่องจากสงครามอ่าวเปอร์เซีย และค่าครองชีพในพื้นที่สูงขึ้น	- ร้านค้ามีมากขึ้น หนาแน่น - บังกะโลมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบอาคารตึก โรงแรมเปิดกิจการบนเกาะพีพี - เริ่มเกิดปัญหาสภาพแวดล้อมในพื้นที่	นักท่องเที่ยว(ฝรั่ง)ต่างชาติเริ่มลดลงเริ่มมีการเข้ามาของนักท่องเที่ยวไทย และเอเชียมากขึ้น

ช่วง	ปี (พ.ศ.)	กลุ่มชน	ลักษณะพื้นที่	รูปแบบการท่องเที่ยว
คงตัว	2537- ปัจจุบัน	-นักท่องเที่ยว ไทยเพิ่มมาก ขึ้น -นักท่องเที่ยว ประเภทเช้า ไปเย็นกลับมี มากขึ้น	- ร้านค้าบางแห่งมี การรื้อและสร้างใหม่ ในพื้นที่เดิม โดยการ ลงทุนในเรื่องอสังหาริมทรัพย์ของ นักลงทุนต่างถิ่น - ทางโรงแรม พยายามคัดเกรดนักท่องเที่ยวให้เป็นพวก เกรด A - ปัญหาสภาพแวดล้อมเป็นปัญหาหลัก และเร่งด่วน	การท่องเที่ยวในพื้นที่ ที่เริ่มมีนักท่องเที่ยว ทุกฤดู ไม่จำกัดฤดูกาล การท่องเที่ยว โดย นักท่องเที่ยวกลุ่ม ใหญ่เป็นพวกเข้าไป เย็นกลับ กลุ่ม ได้วัน ฮ่องกง กิจกรรมในพื้นที่มี มาก

นอกจากนี้การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพี เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับระบบการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นอย่างมาก ซึ่งพิจารณาได้จากตารางต่อไปนี้ โดยเรียงจากการเกิดขึ้นและการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า

ตารางที่ 19 แสดงการเกิดขึ้นของที่พัก

ปี พ.ศ.	ที่พัก	จำนวนห้อง	รวม (แห่ง)
2527	คันทิววิลเลจ	50	179
	พีพีมารินารีสอร์ท	77	
	พีพีอินเตอร์เนชันเนล	70	
2529	พีพีไอแลนด์วิลเลจ	84	84
2531	พีพีซาลีสอร์ท	75	174
	พีพีคอร์ต รีสอร์ท	51	
	พีพีคอนารีสอร์ท	48	
2532	พีพีปาล์มบีช	70	70
2533	มะพร้าวบังกะโล	25	145
	ชิปซีวิลเลจ 1, 2 พีพี	40	
	วิวพอยท์ ชาวเกาะ	50	
	บังกะโล	30	
2534	พีพีคาบาน่า 1996	60	194
	พีพีพาวิลเลียม	50	
	เบย์วิลรีสอร์ท	34	
	พีพีอันดามันรีสอร์ท	50	
2535	พีพีลองบีช	60	130
	พีพีปรินเซส	79	
2537	พีพีไอแลนด์คาบานา	79	143
	พีพีไฮเต็ล	64	

ที่มา : จังหวัดกระบี่

ตารางที่ 20 แสดงที่พักนักท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพี

ชื่อ	จำนวนห้อง	ราคา
พีพีไอส์แลนด์คาบาน่า	79	1,500-1,800
ตันไทรวิลเลจ	50	1,100-1,872
พีพีมารีนรีสอร์ท	77	1,500-1,800
พีพี คาบาน่า 1996	60	550-950
พีพีไฮเต็ล	64	1,500-4,000
พีพีปรีนเซส	79	1,800-2,690
พีพีทาวิลเลจ	50	400-800
พีพีซาลี บีช รีสอร์ท	75	200-400
เบย์วิว รีสอร์ท	34	500-1,600
พีพีไอส์แลนด์วิลเลจ	84	1,400-2,100
พีพี ปาล์มบีช	70	3,200-4,900
พีพีคอรรัลรีสอร์ท	51	1,800-2,346
พีพีอินเตอร์	70	2,200-9,000
ช่องเขาบังกะโล	42	100-300
ชาวเกาะบังกะโล	30	250-500
พีพี วิวพอยท์รีสอร์ท	50	400-750
ริมนา วิลล่า	27	150-600
อียิปซีวิลเลจ 1	25	100-250
อียิปซีวิลเลจ 2	15	60-150
พีพีคอน รีสอร์ท	48	150-500
พีพีอันคามันรีสอร์ท	50	80-200
มะพร้าวบังกะโล	25	180-400
พีพีพาราไดส์เฟิร์ล	70	100-300
พีพีลองบีช	60	60-300
พีพีคอรรัลโคป	4	-
ทวินปาล์มเกสต์เฮาส์	42	100-300
ริมเขาบังกะโล	6	100
ซานเกสต์เฮาส์	9	100
ออกิส	6	80
ปากคลอง	6	-
รวม	1,358	

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางข้างต้นซึ่งเป็นที่พักที่จดทะเบียนไว้กับจังหวัดกระบี่ พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา การเพิ่มขึ้นของที่พักมีติดต่อกันเกือบทุกปี และมีปริมาณมาก แต่เป็นที่สังเกตว่าที่พักบนเกาะพีพีเป็นธุรกิจที่พักขนาดไม่เกิน 80 ห้อง เนื่องจากเป็นการหลีกเลี่ยงข้อกำหนดเกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม และยังจัดได้ว่าเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ทำให้การลงทุนในพื้นที่เกาะพีพีมีการกระจายตัวของแต่ละโครงการที่พักในเรื่องของกรรมสิทธิ์ และการจดทะเบียน โดยจะกระจายธุรกิจที่พักออกเป็น 3 แห่ง 3 ชื่อ แต่จะมีพื้นที่ตั้งบริเวณเดียวกันหรือใกล้เคียง เช่น พีพีไอแลนด์คาบانا 1996 พีพีมารีนารีสอร์ท เป็นต้น ที่พักนักท่องเที่ยวบนเกาะพีพีจะมีการกระจุกตัวในพื้นที่ราบชายทะเลเสียส่วนใหญ่ และเนื่องจากพื้นที่เกาะส่วนใหญ่เป็นภูเขาที่มีความสูงชัน ทำให้ที่พักนักท่องเที่ยวจึงกระจุกตัวในบริเวณที่ราบชายฝั่งที่มีอยู่จำกัด และบริเวณโค้งระหว่างอ่าวต้นไทรและอ่าวโละดาลัมเสียส่วนใหญ่